

מ"ת 18422/06/16 - מדינת ישראל נגד הנרי עומיסי, דניאל מיכאל אלון, ג'רמי ללום, מרדכי ללוש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 18422-06-16 מדינת ישראל נ' עומיסי (עציר) ואח'

בפני כבוד השופט ארז יקואל

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. הנרי עומיסי (עציר)

2. דניאל מיכאל אלון (עציר)

3. ג'רמי ללום (עציר)

4. מרדכי ללוש (עצור בפיקוח)

החלטה (בעניין המשיבים 1-3)

הצדדים חלוקים בשאלה האם יש די בחומר הראיות כדי לעבור את הרף של "ראיות לכאורה", כנדרש בהוראת סעיף 21 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) התשנ"ו - 1996.

רקע

1. כנגד המשיבים 1-4 הוגש כתב אישום המייחס להם ריבוי אישומים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, לפי סעיפים 415 סיפא ו-29 לחוק (ב-5 מופעים); זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, לפי סעיפים 418 סיפא ו-29 לחוק (ב-18 מופעים); התחזות לאחר בצוותא חדא, לפי סעיפים 441 רישא ו-29 לחוק (ב-19 מופעים); ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, לפי סעיפים 415 סיפא, 25 ו-29 לחוק (ב-15 מופעים); הלבנת הון בצוותא חדא, לפי סעיף 3 (א) לחוק איסור הלבנת הון התש"ס - 2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**"), יחד עם סעיף 29 לחוק; פעולה ברכוש אסור בצוותא חדא, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון יחד עם סעיף 29 לחוק; התחמקות ממס או סיוע לאחר להתחמק ממס במרמה, עורמה ותחבולה, לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה התשכ"א - 1961; הכשלת דיווח לרשות להלבנת הון בצוותא חדא, לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון יחד עם סעיף 29 לחוק (למשיב 1 בלבד); השמדת ראיות, לפי סעיף 242 לחוק; ניסיון להשמדת ראיות, לפי סעיפים 242 ו-25 לחוק ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק (למשיבים 1-3).

2. כתב האישום מתאר את מעורבותם הנטענת של המשיבים בפרשיית מרמה מתוחכמת ושיטתית ברשת הפועלת מישראל המרמה חברות אירופאיות בהיקפים עצומים. מתוארת שיטת המרמה הנטענת בה נקטו המשיבים, בדמות זיהוי קשר עסקי בין שתי חברות, הראשונה - ספקית, והשנייה - בעלת חוב כספי לראשונה. המשיבים הציגו עצמם ככזו

לחברה בעלת החוב, משמע היו נציגי החברה הספקית ושכנעו אותה, תוך שימוש במסמכים מזויפים, לפעול לשינוי פרטי חשבון הבנק אליו יש להעביר את תשלום החוב. עם תחילת קבלת התשלומים במרמה בחשבון שבשליטת המשיבים, הם נהגו לפנות בכזב לחברה הספקית, להציג עצמם כנציגי החברה בעלת החוב ולטעון לעיכוב בהעברת התשלומים. בדרך זו, ביקשו המשיבים להרוויח זמן שבמהלכו הועברו התשלומים לחשבון שבשליטתם, מבלי שהחברה הספקית תבחין בהיעדרם. המבקשת מתארת כיצד שכרו המשיבים דירות מהן פעלו, בהן הותקן ציוד טכנולוגי רב הכולל מחשבים ניידים, טלפונים ניידים, כרטיסי "סים" ("פרי-פייד"), החסנים ניידים ("דיסק און קי") וחבירים אינטרנטיים סלולריים. לצד פעילותם בארץ, נטען כי המשיבים החזיקו בחשבונות בנק בצ'כיה, סלובקיה ופולין אליהם ביקשו לנתב את כספי המרמה. יחד עם מעשי המרמה שצלחו, במסגרתם קיבלו המשיבים סכום כולל של 9,113,037 אירו (כ-38,557,086 ₪), מפרט כתב האישום מספר רב של ניסיונות מרמה.

3. האישום הראשון לכתב האישום מתייחס לתיאור קשירת המשיבים כולם קשר להונות חברות באירופה; אישומים 2-7 ו-9 לכתב האישום מתייחסים למרמה ולניסיונות מרמה נטענים שבוצעו מטעם המשיבים כולם כלפי חברות שונות בבלגיה (להלן ביחד: "**פרשת בלגיה**"); אישומים 8 ו-10-14 מתייחסים לניסיונות מרמה נטענים שבוצעו מטעם המשיבים כולם כלפי חברות שונות בצרפת (להלן ביחד: "**פרשת צרפת**"); אישומים 15-20 מתייחסים לניסיונות מרמה נטענים שבוצעו מטעם המשיבים 1-3 כלפי חברות שונות באיטליה (להלן: "**פרשת איטליה**"); אישום 21 מייחס למשיבים כולם עבירות מס והלבנת הון; אישום 22 מתייחס, כנטען, להכשלת דיווחים לרשות להלבנת הון והוא מובא כלפי המשיב 1 ואישום 23 מתייחס לשיבוש והשמדת ראיות מובא כנגד המשיבים 1-3.

4. מעובדות האישום הראשון, נלמד כי המשיבים הם מכרים וותיקים, עולים חדשים מצרפת ודוברי צרפתית שוטפת. נטען כי עובר לחודש נובמבר 2015 הם קשרו קשר בינם לבין אחרים להונות חברות באירופה, אספו נתונים פיננסיים הקשורים בהן וכן נתונים ביחס לבעלי תפקידים, דרכי התקשרות וחברות המצויות בקשרי מסחר עם חברות היעד למרמה. בין היתר, נטען כי המשיבים זיפו מסמכים הנחזים כמסמכי חברות סליקה שונות ובהם אישורים מזויפים על פעילות פיננסית משותפת. המשיבים יצרו כתובות מייל מזויפות הנחזות ככתובות רשמיות של החברות השונות והקימו חברות קש עבורן נפתחו חשבונות בצ'כיה, סלובקיה ופולין כאמור. המשיבים העבירו את פעילותם בין דירות שונות ששכרו בעיר נתניה ובמסגרת הקשר, נבנה מערך נטען להונאת חברות בבלגיה ובצרפת. עוד נטען כי לשם קידום הקשר, בסמוך לחודש מרץ 2016, גייסו המשיבים את בונדי אנזו ויצחק סונינו, ילידי איטליה (להלן: "**בונדי**", "**סונינו**" וביחד - "**האיטלקים**"), לשם הרחבת מערך המרמה לחברות באיטליה.

אישומים 2-6 מתייחסים לפרשת בלגיה ומתואר כיצד בין התאריכים 4.1.2015 ל-23.1.2015 קיבלו המשיבים במרמה, בנסיבות מחמירות ובצוותא חדא, כספים שהועברו לחשבונותיהם בסכום כולל כנזכר לעיל תוך זיוף, בנסיבות מחמירות ובצוותא חדא, של כתובות מייל, תשדורות מייל ומסמכים הנחזים להיראות ככאלו של החברות הספקיות וכן תוך התחזות, בצוותא חדא, לעובדי החברות הספקיות. כל זאת, מהחברות בעלות החוב - "אלדי"; "קורה"; "אי סי אי פריס אקס אל"; "אינטרגאמה" ו-"מדיה מרקט". אישום 7 מתייחס אף הוא לפרשת בלגיה ומייחס לנאשמים ניסיון לקבל במרמה, בנסיבות מחמירות ובצוותא חדא, את תשלומי חובה של חברת "דלהייז" תוך זיוף, בנסיבות מחמירות ובצוותא חדא, של כתובות מייל, תשדורות מייל ומסמכי החברה הספקית, בתוספת להתחזות בצוותא חדא לעובדיה. האישום התשיעי, שמתייחס אף הוא לפרשת בלגיה, מתאר כיצד הנאשמים פעלו בדרך דומה בניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות ובצוותא חדא ביחס לחברת "אלדי".

האישום ה-8 ואישומים 10-14 מתייחסים לפרשת צרפת ומתואר כיצד בין התאריכים שעובר ליום 26.2.2016 ועד ליום 4.4.2016, ניסו המשיבים לקבל במרמה, בנסיבות מחמירות ובצוותא חדא, סכומי כסף מחברות שונות בצרפת; זי"פ, בנסיבות מחמירות ובצוותא חדא, כתובות מייל, תשדורות מייל ומסמכים הנחזים להראות כאלו של החברות בעלות החוב והתחזו בצוותא חדא לעובדי החברות הספקיות. כל זאת, ביחס לחברות בעלות החוב - "קיה"; "יורו ספורט"; "בוסטיק"; "אפרוליס"; "סקה" ו-"אלטודיס".

אישומים ה-15-20 מתייחסים לפרשת איטליה ומתואר כיצד במהלך חודש מרץ 2016, ניסו המשיבים לקבל במרמה, בנסיבות מחמירות ובצוותא חדא סכומי כסף מחברות שונות באיטליה; זי"פ, בנסיבות מחמירות ובצוותא חדא, כתובות מייל, מיילים ומסמכים הנחזים להראות כאלו של החברות בעלות החוב והתחזו בצוותא חדא לעובדי החברות הספקיות. כל זאת, ביחס לחברות בעלות החוב - "אקספרט"; "טנקה"; "אושן ספא"; "קרפט מונדלז"; "דיטה אסלונגה"; "דיינרס" ו-"דיאדורה".

אישום 21 מייחס למשיבים עבירות מס והלבנת הון ומתואר כי סכומי הכסף שקיבלו באמצעות עבירות מרמה, זיוף והתחזות לאחר הם רכוש אסור שכלל שווי, כנזכר לעיל, הוא 9,113,037 אירו ומקורו באותן עבירות הכלולות בתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון. מתואר כי המשיבים, בצוותא חדא, בעצמם או באמצעות אחרים, ביצעו פעולות שונות במטרה להסתיר ולהסוות את זהות בעלי הרכוש האסור, את מיקומו ואת תנועותיו וכן במטרה להתחמק ממס ולסייע זה לזה להתחמק ממס. כך נטען, כי המשיבים הקימו חברות במדינות זרות בהן לא התגוררו, אותן רשמו על שם אנשי קש שאינם הבעלים של הרכוש האסור ובעזרת טבלה, מתארת המאשימה מתן הוראות לחברות המרומות תוך שבוצעו פעולות העברה של הרכוש האסור אל חשבונות הבנק של חברות הקש, במדינות הזרות. כל זאת, ביחס לחברות "אלדי" "קורה", "אי סי אי פריס אקס אל", "אינטרגמה" ו-"מדיה מרקט". עוד נטען, כי המשיבים לא הודיעו לפקיד השומה על תחילת עיסוקם ולא ניהלו ספרים לגבי הכנסותיהם, לא שילמו מקדמות מס, לא דיווחו על הכנסותיהם וסייעו למעורבים נוספים לחמוק מתשלום מס.

באישום 22, המיוחס למשיב 1, מתואר כיצד ביצע, בצוותא חדא עם אחר בשם אלי חיון - בעלים של עסק למתן שירות מטבע (להלן: "אלי"), פעולות ברכוש בסכום כולל של 1,220,070 ₪, במטרה להכשיל או למנוע דיווחים לרשות לאיסור הלבנת הון. עסקו של אלי פועל באמצעות שתי חברות - אמה מיטל פיננסים בע"מ וגלובל טורס פיננסים בע"מ (להלן בהתאמה: "אמה" ו-"גלובל"). המבקשת טוענת כי המשיב 1 ואחר בשם רודי צרפתי (להלן: "רודי"), הפקידו 450,000 ₪ בעסק של אלי והורו לו לבצע העברה בנקאית של הכספים לחשבון בבנק הפועלים הרשום על שמו של רודי. אלי רשם את ההפקדה כהפקדה של רודי בגלובל וביצע העברה בנקאית מחשבון גלובל לחשבון היעד בבנק הפועלים. המבקשת סבורה כי המשיב 1 ואלי ניסו להפחית את הסיכויים שהעברת הכספים תעורר חשד, לכן סיווגו את העברתם כהעברה מחברת גלובל במקום הפקדת מזומן. עם זאת, הבנק סירב לקבל את הכספים והעבירם בחזרה. בעקבות הכשלון בהעברת הכספים, נעשה ניסיון נוסף להפקדת סכום של 100,000 ₪ וסכום נוסף של 50,000 ₪, בבנק הדואר סניף קרית טבעון, תוך הוראה להעביר את הכספים לחשבון היעד של אדם בשם אדמונד בוזנך, אגב מתן הצהרה כוזבת כאילו הנהנה מביצוע פעולה זו אינם המשיב 1 ורודי, אלא אדם אחר בשם נתן לוין. מספר ימים לאחר מכן, ביצע אלי שלוש הפקדות בנות 100,000 ₪ כל אחת, לחשבון על שם של אדית בוזנך והעברה נוספת של 70,200 ₪ לחשבון על שם חברת ק.ע.ה השקעות נדל"ן, כל זאת, תוך הצהרה כוזבת כאילו הוא הנהנה מביצוע הפעולה, במקום המשיב 1 ורודי. גם ניסיון זה לא צלח ולכן הגישו אלי ומר לוין, הצהרות לפיהן הנהנה הוא אמה. לאחר העברת

הכספים לחשבונה, בוצעו שתי העברות בנות 125,000 ₪ כל אחת, מחשבון גלובל לחשבון הבנק של המשיב 1 ואשתו בבנק הפועלים. עוד סיכמו השניים כי לאחר ביצוע ההעברה הראשונה יבדוק המשיב 1 את מידת החשד של פקידת הבנק לאחר שישוחח עמה ואז יחלט אם ליצור פער מלאכותי בזמנים בין ההעברות על מנת לצמצם, באמצעות פעולה מלאכותית נוספת, את הסיכויים שבנק הפועלים ידווח על פעולה חריגה ויסרב לקבל את הכספים. סוף דבר, באותו יום בוצעו שתי ההעברות. האחת על שמו של המשיב 1 והשנייה על שם רעייתו. חרף פעולות אלו, זיהה בנק הפועלים שמדובר בפעולה חשודה, סירב לקבל את הכספים והשיבם ביום 18.4.16 לחשבון גלובל ואף הודיע בו ביום למשיב 1 כי עליו להוציא את הכספים מהחשבון ולסגור אותו באופן מיידי.

באישום 23 המיוחס למשיבים, מתואר כי מיד לאחר שביום 2.5.2016 הובאה לידיעתם תוכנה של כתבה שהתפרסמה בצרפת שעניינה מרמות המתבצעות מישראל, החלו המשיבים, בצוותא חדא, לפרק כוננים קשיחים מהמחשבים בהם עשו שימוש לצורך מעשי המרמה המתוארים בכתב האישום. לאחר פירוק חלק מהכוננים, הם שברו והשמידו כונן קשיח ואת המחשבים וניסו לשבור כונן קשיח נוסף. הכל, כנטען, במטרה למנוע את השימוש בהם כראיה ובכך לשבש מהלכי משפט.

5. יחד עם כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם, תוך הפניה לרף ראייתי ועילת מעצר נדרשים. לאחר שמשיב 4 אישר קיומו של רף ראייתי נדרש, הוא נעצר בפקוח אלקטרוני בהסכמת המבקשת. המשיבים טענו כי אין בנמצא רף ראייתי נדרש בעוצמה המצדיקה את המשך מעצרו.

תמצית טענות הצדדים

6. המבקשת נסמכת על תשתית ראייתית גולמית הכוללת, בין היתר, האזנות סתר ונפח, מסמכים, החסנים ניידים, כונני מחשב וכרטיסי סים שנתפסו במקום מעצר המשיבים, מסמכים שהופקו ממחשבים, תלונות החברות האירופאיות, הודעות המשיב 3 הקושר את המשיבים לפרשת צרפת והודעות האיטלקים הקושרות את המשיבים לפרשת איטליה.

המבקשת הבהירה את תחילת מעורבותה בפרשות השונות בתלונה שהתקבלה ביום 15.1.16 במשטרה הבלגית מאת החברות מדיה מרקט ואלקטרוֹלוקס, מושא האישום השישי, בנוגע למעשי מרמה. במסגרת זו, התחזו המרמים לנציגי חברת אלקטרוֹלוקס ושכנעו את נציגי חברת מדיה מרקט לשנות את פרטי חשבון הבנק אליו יועברו הכספים שהיא חייבת. בעקבות כך, שילמה מדיה מרקט למרמים סכומי כסף גבוהים. במסגרת התלונה, דווח כי המרמים או מי מהם, התקשרו לעובדת חברת אלקטרוֹלוקס ביום 11.1.16. בעקבות זאת אותר מספר הטלפון שממנו בוצעה השיחה והתברר כי מדובר בטלפון ישראלי שמספרו 054-3304093. מספר הטלפון אותר בעיר נתניה והחלה האזנת סתר ופעילות משטרתית במטרה לאתר את זהות המשתמשים בו. ממצאי החקירה הובילו לדירה ברח' פייר קניג 27 בנתניה, שממנה, על פי החשד, בוצעו מעשי המרמה. המבקשת הוסיפה וציינה כי האזינה לשיחות נוספות והתקיינה אמצעי מעקב קוליים וחזותיים בדירה זו ובדירות נוספות שמהן פעלו המשיבים כזו ברחוב המרכבה 8 בנתניה. נטען כי במסגרת ההאזנות לטלפון, נקלטו שיחות בהן עלו תכנים התואמים לדרך הפעולה המתוארת בכתב האישום ובתלונה של חברת אלקטרוֹלוקס.

המבקשת הוסיפה והפנתה להאזנת נפח מיום 2.5.16, ממנה עולה כי בסמוך לאחר שהוקראה למשיבים 1-3 כתבה ובה דיווחים בצרפת על עבירות מרמה שבוצעו בישראל, החלו המשיבים 1-3 לדון באפשרות העתקת מושאי המרמה לחברות אמריקניות, תוך העלאת הצורך בשינוי פרטי בנקים והחלפת הציוד הטכנולוגי. מיד לאחר מכן, שוחחו המשיבים אודות "החומר האיטלקי" שיש צורך להחביאו. המשיב 3 הצביע על מיקומו בתעלת תקשורת בקיר והמשיב 2 פתח את התעלה, הוציא מתוכה חפץ והתקין אותו במחשב. במהלך הדברים ישב המשיב 1 בסמוך למשיבים 2-3. מספר דקות לאחר מכן, החל המשיב 2 לפרק את המחשב שמולו. המשיב 1 אמר שיש לאפס את החשבונות והמשיבים המשיכו לשוחח אודות פירוק מחשבים או שריפתם. בסמוך לכך, נכנסו שוטרים לדירת המשיבים ותפסו חומר ראיתי רב הכולל, בין היתר, מחשבים, החסנים ניידים ומסמכים. נטען כי חלק מן החומר הושמד על ידי המשיבים (ר' תקליטור ותמליל כ"ד-72 בחוץ אישום 23).

מחיפוש שערכה המשטרה ביום 8.5.16 באותו מקום - דירה ברחוב המרכבה 8 בעיר נתניה (להלן: "**המשרד**"), התגלה החסן נייד נוסף המכיל מסמכים מזויפים הזהים למסמכים שמסרו חברות בלגיות אשר נפלו קרבן למעשי המרמה (להלן: "**ההחסן הבלגי**"). ההחסן הבלגי התגלה בתעלת התקשורת - באותו מקום ממנו הוציא המשיב 2 את ההחסן הנייד הנוסף שהוזכר לעיל.

המבקשת טוענת כי בהתקני המחשב ובמסמכים שנתפסו בידי המשיבים, נמצאו מסמכים זהים למסמכים שהתקבלו מהחברות - "אלקטרוֹלוקס", "מק'בריד", "אלדי", "קורה"; "אי סי אי פריס אקס אל"; "אינטרגרמה", "מדיה מרקט", "דלהייז", "קיה", "יורו ספורט", "בוסטיק", "אפרוליס", "סקה", "אלטודיס", "אקספרט", "טנקה", "אושן ספא", "קרפט מונדלז", "דיטה אסלונגה", "דיינרס", "דיאדורה", "אינטרגמה", "דנון", "ל.פ.פ.", "קרנאוס", "אפרוליס", "אקסנס", "אלטודיס", "אקזונבל" ו- "גירונדיס". הודגש כי מסמכים אלו כללו נתונים בדבר שינוי פרטי חשבון להעברת הכספים, עיכוב בהעברת תשלומי החברות וכן מכתבים מזויפים של חברות סליקה וחשבונות מס. נטען כי כל אלו שימשו כבסיס למרמה ועל פיהם העבירו החברות השונות תשלומי עתק לחשבונות הבנק שפורטו במכתבים.

עוד ציינה המבקשת כי באתרי הפעולה של המשיבים נתפסו חשבונות מס עבור מי מהחברות המרומות, תרשומות על פרטי החשבון שהועברו לידיהן על גבי מכתבים מזויפים, תרשומות על פרטי הגורמים בחברות שאליהם התחזו ושרידי שימוש באתר Amen, המיועד ליצירת כתובות דואר אלקטרוני רשמיות של מי מהחברות. נוסף לכך, הפנתה המבקשת להאזנות סתר לשיחות שבהן התחזו המשיבים לנציגי מי מהחברות, תוך ניסיון לקבלת פרטים מנציגי החברות עימם שוחחו.

המבקשת מפנה אף להודעותיהם של דוד וייזמן והאיטלקים, מהן עולה כי המשיבים פנו אליהם והנחו אותם ליצור קשר עם בעלי תפקידים בחברות שונות באיטליה, על מנת לאסוף מידע על פרטי החברות ובעלי התפקידים בהן. בהמשך לכך, הנחו אותם ליצור קשר עם בעלי התפקידים הרלוונטיים, תוך התחזות לבעלי תפקיד בחברות העומדות בקשר עסקי ולבקש מהם לשלוח לכתובות מייל שאותן קיבלו מהמשיבים את החשבונות האחרונה שטרם שולמה. בשלב הבא, הנחו המשיבים את האיטלקים להתקשר לחברות השונות, תוך התחזות לחברות העומדות עמן בקשר עסקי, במטרה לבקש מהן לשנות את פרטי החשבון שאליו יעבירו את הכספים. המבקשת הוסיפה וציינה כי בהתקני המחשב ובמסמכים שנתפסו באתרים שמהם פעלו המשיבים, התגלו חומרים הקשורים למרמת חברות באיטליה. בכלל זה, מסמכי שינוי פרטי החשבון ומסמכי סליקה להעברת הכספים של החברות - אקספרט איטליה, דיינרס קלאב איטליה, דיטה, מארס, קראפט מונדלז, אושן ספא, דיאדורה ו- ABInBev. עוד מפנה המבקשת להקלטות של האזנות לשיחות שבוצעו על ידי

האיטלקים וטוענת כי המסמכים השונים, הכוללים מכתבים בדבר עיכוב בהעברת תשלומי החברות, מכתבים מזויפים של חברות סליקה וחשבוניות מס, שימשו כבסיס לניסיונות המרמה המיוחסים למשיבים.

7. המשיב 1 הכחיש מעורבות במעשים המיוחסים לו, שתק בחלק מחקירותיו וכטענת המבקשת, סתר את עצמו שוב ושוב בחקירותיו. המשיב 2 שמר על זכות השתיקה למעט הכחשת שיבוש הליכי חקירה ומשפט. המשיב 3, הודה במיוחס לו בפרשת צרפת ובחר אף הוא בזכות השתיקה. המשיב 3 קשר אותו ואת המשיבים 1-2 לניסיונות המרמה בפרשת צרפת, תוך תיאור שיטת העבודה בה נקטו, לרבות אופן ההתחזות לנציגי החברות, יצירת המסמכים הנדרשים והקשר עם החברות וחשבוניות הבנק בפולין. כן קשר המשיב 3 את עצמו ואת המשיבים 1-2 להשמדת הראיות במשרד.

8. כל המשיבים טענו לקיומה של חולשה ממשית בתשתית הראייתית הלכאורית הנטענת כנגדם והסתמכו, בעיקר, על כך שהמסמכים, המחשבים וההחסנים שנתפסו במשרד עולים כדי ראיה נסיבתית גרידא, בעוד שאין בנמצא כל ראיה חיצונית ואובייקטיבית המלמדת על מעשי מרמה, התחזות וכל הנדרש לביצוע העבירות המיוחסות להם, כגון פתיחת חברות קש וחשבוניות בנק, הקמת כתובות אימייל מזויפות, שליחת מכתבים, הקמת אתרי אינטרנט ("דומיינים") והעברות כספים.

ביחס לכל הפרשיות, טענו המשיבים כי המבקשת אינה מצביעה על מי מהם כמבצעי השיחות, כשולחי המיילים, ככותבי המכתבים או כבעלי הזכויות בחשבוניות הבנק שאליהן הפנתה, בהם לא תועדו כספים. עוד נטען, כי החיפוש שבוצע בהחסנים ובמחשבים איננו חוקי, משלא בוצע על ידי אנשי מקצוע מיומנים בתחום המחשוב, כפי שנקבע בצו בית המשפט. בהקשר זה, הוסף ונטען כי צו החיפוש ניתן בדיעבד ואין בו כדי להכשיר את פעולות החקירה שבוצעו עובר לנתינתו.

המשיבים הדגישו כי קיימים ניתוקים או פגמים נטענים בשרשרת הראיות, בדמות דו"ח הפעולה בדבר תפיסת ההחסן הבלגי הנושא תאריך של כחודש ממועד תפיסתו בפועל, הותרת הזירה - המשרד, ללא שמירה ונתונה לזיהום וכן סתירות במספרי סימון המסמכים שהופקו מהתפוסים.

המשיבים הוסיפו וטענו כי המשרד הושכר על ידם החל מיום 15.3.16 בעוד שכלל מעשי המרמה המיוחסים להם, בוצעו בין חודש נובמבר 2015 עד פברואר 2016, כאשר אין כל ראיה לכך שהדירות הקודמות שהושכרו על ידי מי מהם, שימשו למעשי המרמה.

עוד נטען כי גם מעדויותיהם של מר וייזמן והאיטלקים, לא ניתן לייחס למשיבים כל מעורבות בעבירות, בעוד שקיים להם מניע להפליל את המשיבים באישומים המתייחסים לחברות האיטלקיות. המשיבים מפנים לסתירות רבות בהודעותיהם של אלו, העולות כדי חולשה נטענת בחומר הראיות. בנוסף, נטען כי מחומר הראיות עולה שהשיטה המיוחסת למשיבים הנה נפוצה ולכן אין בה, לכשעצמה, כדי ללמד על מעורבותם במעשים המיוחסים להם.

כן הודגש, כי מהאזנות הסתר שבוצעו, לא ניתן ללמוד שהמשיבים הם שערכו את השיחות במסגרת הפרשות השונות ואין בנמצא חו"ד בדבר זיהוי קולות הדוברים בשיחות אשר בחומר החקירה.

המשיב 1 הוסיף וטען, כי לא ניתן לייחס לו ידיעה או קשר להחסן הנייד שהוסלק במשרד או למחשבים שנתפסו בו, בהינתן כי לא הוא שהוציאו ממחבואו, לא דיבר עליו, לא ידע עליו ולא הסליק אותו מלכתחילה, בעוד שהראיות מלמדות כי שהה במשרד מבלי לבצע כל פעולה בקשר עם העבירות המיוחסות לו וכי המשיבים כולם עשו שימוש במחשבים שנתפסו בחזקתם. המשיב 1 הוסיף וטען, כי בין התאריכים 29.11.15 ל-28.2.16, נעדר רבות מן הארץ עקב נסיעות לצרפת, כך שלא יכל לבצע את מעשי המרמה המיוחסים לו בתקופה זו. כן נטען, שהודעתו של המשיב 3 מחלישה את הראיות, שכן עולה ממנה כי המשיבים אך ביצעו מספר ניסיונות של שיטת המרמה, שלא צלחו. במקביל, נטען כי לא יהיה ניתן לעשות שימוש בהודעתו של המשיב 3, ככל שיבחר שלא להעיד במסגרת פרשת ההגנה.

נוסף על אלו, טען המשיב 1 לקיומם של מחדלי חקירה הגורמים, לכשעצמם, לחולשה בתשתית הראייתית הגולמית. כך נטען, כי האזנות הנפח לא הוטחו במשיב 1 ובכך יש כדי ללמד על היעדר מעורבותו באירועי פרשת בלגיה ולחילופין, לא ניתן לעשות שימוש כנגדו בראיות אלו, משאי הטחתן בו, כמוה כשלילת זכות הטיעון. המשיב 1 הפנה לאסמכתאות בתימוכין בטענותיו.

עוד הודגש כי גם בהאזנות הנפח לא ניתן לראות את המשיב 1 מבצע עבירה כלשהי למעט פירוק המחשב, לגביו נמסרה גרסה מטעמו, כי המחשבים שייכים לאדם אחר שלא הגיע לקחתם ולכן החליט להיפטר מהם.

באחת, ביחס לכל הפרשיות נטען להעדר ראיות אובייקטיביות הקושרות את המשיבים למיוחס להם, לקיומם של ראיות מזכות ומחדלי חקירה, סתירות או חסרים בראיות ואי הטחת מסמכים בחקירה. לגישת המשיבים, מרבית הראיות שבידי המאשימה אינן מלמדות על ביצוע העבירות המיוחסות להם, מאחר שאינן מצביעות על מי מהם כמבצעי השיחות וכשולחי המיילים והמכתבים. ביחס לפרשת בלגיה, נטען, בעיקר, כי אין די במסמכים שהופקו מההחסן הבלגי כדי לבסס את הרף הראייתי הנדרש, שכן הוא אינו יכול להיות מקושר אל המשיבים. ביחס לפרשת צרפת נטען, בעיקר, לאי קבילותה של הודעת המשיב 3 בהיותה הודאת שותף לכתב האישום. ביחס לפרשת איטליה נטען, בעיקר, לסתירות ולחסרים בהודעותיהם של האיטלקים, כמו גם למניע מובהק מצידם להפליל את המשיבים ולהסיר מהם את האשמה. לאור כל אלו, סבורים המשיבים כי ניכרת חולשה ראייתית משמעותית המצדיקה את שחרורם בתנאים מגבילים.

אתיחס ביתר פירוט לטענות הצדדים במהלך הדיון בכל פרשה.

דיון והכרעה

9. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהועבר אלי, הגעתי לכלל מסקנה כי יש בידי המבקשת שורה של ראיות גולמיות המעידות על מעורבותם לכאורה של המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. שוכנעתי כי הראיות הקיימות בתיק מספיקות כדי לעמוד ברף הנדרש בשלב מקדמי זה של הדיון. להלן אפרט את הנימוקים שביסוד מסקנתי זו, תוך התייחסות נפרדת לשלוש הפרשיות השונות וכן לאישומים הנלווים.

10. בשלב הדיון בבקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, יש לבחון אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. די אם קיים סיכוי סביר שעידוד הראיות במהלך המשפט, יוביל בסופו של יום להרשעת הנאשם. בשלב זה של ההליך הפלילי, אין להידרש לסוגיית משקל הראיות ומהימנות העדים, אלא רק לשאלה, האם גלום בראיות פוטנציאל סביר להרשעה (ר' בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל (15.4.96); בש"פ 4253/13 סוסן נ' מדינת ישראל (27.6.2013)).

כך נקבע, כי: "בשלב בחינת בקשת המעצר עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימת תשתית לכאורית להוכחת אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. בחינה זו אינה דורשת הוכחה ברמת הסתברות של מעל לכל ספק סביר, אלא מסתפקת בבחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה הגולמי. ראיות לכאורה בהקשר זה הן ראיות שלגביהן קיים סיכוי סביר שעידודן במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות ומבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של המשפט לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר. רק אם הבחינה הלכאורית מגלה ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כיום לא יוכל בעתיד לגבש תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן לבסס עליה הרשעה, תתבקש המסקנה כי אין מצויות נגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, ובמצב דברים זה אין מקום למעצרו עד תום ההליכים..." (ר' בש"פ 635/13 פלוני נ' מדינת ישראל (25.2.13)).

11. התרשמתי מקיומו של סיכוי סביר שעידוד החומר הראייתי הגולמי שבידי המאשימה במשפט עצמו, יוביל לביסוס אשמת המשיבים בעבירות המיוחסות להם במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי.

פרשת בלגיה (אישומים 2 - 6 - מרמה ו- 7 ו- 9 - ניסיונות מרמה)

12. טענות רבות בפי המשיבים אשר לחוסרים בחומר החקירה שאינם מאפשרים קשירתם לעבירות המיוחסות להם. הודגש כי הראיות היחידות לכאורה הנוגעות לפרשת בלגיה הן מסמכים שנתפסו במשרד המשיבים, שהופקו מתוך המחשבים שבתוך המשרד וכן מסמכים שנמצאו בהחסן הבלגי, כשהסלקתו הנתענת לא בוצעה על ידם. נטען כי מסמכים אלו לבדם מהווים ראיה נסיבתית בלבד והם לא מצביעים על אחריות המשיבים למעשי המרמה הנתענים הקשורים בפרשת בלגיה, בהעדר ראיה אחרת שתחזק מסמכי אלו ברמה הנדרשת.

13. מנגד, מתבקשת ההתייחסות לראיות לכאורה הקיימות בתיק החקירה. הלכה היא כי בשלב זה של ההליך, בו נדרש בית המשפט לוודא קיומן של ראיות לכאורה, אין להידרש לראיות שאינן קיימות, כי אם לראיות הקיימות בתיק החקירה, למעט אם עסקינן במחדל חקירתי חמור כגון אי בדיקת טענת אליבי או בדיקה שיש בה כדי לזכות את המשיבים מהחשדות המיוחסים להם (ר' בש"פ 9270/03 בראט נ' מדינת ישראל (28.10.03); בש"פ 757/91 חזן נ' מ"י (6.3.91)). שוכנעתי כי אין עסקינן במחדלים חקירתיים חמורים מטעם המבקשת.

14. נדבכים מרכזיים בראיות לכאורה בפרשת בלגיה הם ההחסן הבלגי על המסמכים שהופקו ממנו לאחר שנתפס בתעלת התקשורת שבמשרד בו פעלו המשיבים, מסמכים שהופקו מכרטיס סים שנתפס באותו מקום ומסמכים שהופקו מדיסק קשיח שנתפס במשרד ומהחסן נייד שנתפס אצל משיב 2 (ביחס לעבירות הניסיון). החזקתם הלכאורית של אלו

בידי המשיבים, מגבשת את הרף הראיתי הנדרש הקושר אותם לביצוע העבירות מושא פרשת בלגיה.

15. אשר להחסן הבלגי - יש להדגיש את כוחו הראיתי הלכאורי. הוא מכיל מסמכים הנחזים כמזויפים וזהים למסמכים המזויפים שמסרו החברות הבלגיות מושא פרשייה זו (ר' תקליטור המסומן כ/53; קלסרים כ"ח - ל"ג, "חומר חקירה זר", פרשת בלגיה). נוכחות המשיבים במשרד, החזקתם בו והימצאות ההחסן הבלגי בתעלת תקשורת במשרד, עשויים להפיל את המשיבים במיוחס להם והם לא צלחו, לעת זו, בהצגת גרסה המחלישה את כוחו הראיתי הלכאורי של ההחסן הבלגי. נלמדת גם מודעות המשיבים לאותה תעלת תקשורת בה נמצא ההחסן הבלגי, שעה ששלפו ממנה החסן אחר, כמבואר בתקליטור ותמליל, כ"ד-72.

לעת זו, לא נסתרו הפניות המבקשת לפיהן המסמכים שהתקבלו במסגרת החקירה הבלגית ושימשו כבסיס למרמה, נמצאו זהים למסמכים שהופקו מההחסן הבלגי. בין המסמכים הזהים שנתפסו ולעניין האישום השני, קיימים אלו של החברות בוש ו-אלדי, בדמות מסמך שינוי פרטי חשבון הנושא לוגו חברת "בוש" וממוען לחברת אלדי כשהוא חתום על ידי מר "מוליין" (ר' ל"ב-7), אשר נמצא לו העתק זהה בהחסן הבלגי (ר' י"ז-9); לעניין האישום השלישי, קיימים אלו שהתקבלו מאת החברות אפס ו- קורה בדמות מסמך שינוי פרטי חשבון הנושא לוגו של חברת מארס וממוען לחברת קורה (ר' כ"ט-4 נומ' 212), אשר הופק מן ההחסן הבלגי (ר' י"ז-9); לעניין האישום הרביעי, קיימים אלו שהתקבלו מהחברות אי סי אי פריס אקס אל ו- שאנל בדמות מסמך שינוי פרטי חשבון הנושא לוגו חברת שאנל (ר' ל-1, נומ' 275), מסמך הנושא לוגו חברת אי סי אי פריס אקס אל המעדכן בדבר עיכוב בהעברת תשלומי החברה (ר' ל-1, נומ' 285), מכתב נוסף הנושא לוגו חברת אי סי אי פריס אקס אל בדבר עיכוב נוסף בהעברת התשלומים ותכתובות דוא"ל בין החברות אי סי אי פריס אקס אל ו- שאנל. למסמכים אלו נמצאו העתקים זהים בהחסן הבלגי (ר' י"ז-9); לעניין האישום החמישי, קיימים אלו שהתקבלו מהחברות אקזנובל ו- אינטרגאמה, הכוללים מסמך הנושא לוגו של חברת אקזנובל בדבר שינוי פרטי חשבון ומעבר לעבודה עם חברת הסליקה EP03 (ר' ל"ג-4, נומ' 380), מסמך מזויף נושא לוגו חברת אקזנובל מיום 13.11.15 בדבר שינוי פרטי חשבון, מסמך מזויף נושא לוגו חברת אינטרגאמה בדבר עיכוב בהעברת תשלומים ותכתובות דוא"ל בין החברות אינטרגאמה ו- אקזנובל (ר' ל"ג-1). למסמכים אלו נמצאו העתקים זהים בהחסן הבלגי (ר' י"ז-11, א.נ.3, י"ז-14); לעניין האישום השישי, קיימים אלו שהתקבלו מהחברות אלקטרולוקס ו- מדיה מרקט, בדמות מכתב מחברת אלקטרולוקס בדבר שינוי פרטי חשבון (ר' כ"ח-24, נומ' 81), מכתב מדיה מרקט מיום 1.12.15 בדבר עיכוב בהעברת תשלומים (ר' כ"ח-35, 132), מכתב מדיה מרקט מיום 8.12.15 בדבר עיכוב בהעברת תשלומים (ר' כ"ח-35, 131) ומכתב נושא לוגו מדיה מרקט מיום 16.12.15 בדבר עיכוב בהעברת תשלומים. למסמכים אלו נמצאו העתקים זהים בהחסן הבלגי (ר' י"ז-9).

16. לבד מההחסן הבלגי, במסגרת החיפוש במשרד נתפס בחזקת המשיבים מכשיר טלפון נושא כרטיס סים התואם למספר שממנו התקשרו לחברת אלקטרולוקס (אישום שישי). האזנות למכשיר זה שהעלו תכנים תואמים לכאורה את דרך הפעולה המתוארת כבירור פרטי חשבון, בקשה להחלפת מספר חשבון והחלפת פרטי חשבון (ר' ל"י 3, עמדה 466, שיחות 12, 20, 30, 32, 42, 223, 227, 229 ו- 239). מדיסק א-495 עולה כי לכאורה טלפון אוכן באתרי שידור סמוכים במרכז נתניה (להלן: "**הטלפון הבלגי**"). כרטיס הסיים שבטלפון הבלגי סומן א-38 "ישראל אוניון 7" והוא נתפס בתוך מכשיר מסוג "נוקיה" בשולחן עבודה בחדר המרכזי במשרד (ר' אף בדיקת מיצוי מחשב - א 136 ומזכר מיום 21.6.16 מאת אורן אשורי). לא נסתרה לעת זו הפניית המבקשת למספר הטלפון 054-3304093, שדרכו יצרו המשיבים קשר עם עובדת חברת אלקטרולוקס (ר' פלט תקשורת בלגי, כ"ח-20, נומ' 789).

בהקשר זה של הטלפון הבלגי, ראוי לציין אף את האישומים השביעי והתשיעי. אשר לאישום השביעי, קיימים מסמכים שהתקבלו מהחברות דנון ו-דלהייז גרופ, בדמות מכתב נושא לוגו חברת דנון בדבר שינוי פרטי חשבון (ר' ל"א-4, נומ' 326) אשר נמצא לו העתק זהה בהחסן נייד שנתפס בביתו של המשיב 2, חשבונית של חברת דנון עבור חברת דלהייז גרופ ע"ס 4,500 אירו אשר נמצא לה העתק זהה בדיסק הקשיח שנתפס במשרד (ר' י"ז-4) ופרטי חשבון הבנק שפורטו במסמך חברת דנון, נמצאו כתובים על פתק במשרד (ר' כ"ה-11 - ישראל אוהיון 41, 2.5.16). מהאזנת סתר בעמדה 466 לטלפון הבלגי (שיחות 42, 49, 64 ו-157), עולים נתונים לכאוריים בדבר קבלת מידע תוך התחזות לנציגי החברות הרלוונטיות - דנון ו- דלהייז.

בנוגע לאישום התשיעי, קיימים מסמכים שהתקבלו מהחברות אלדי ו- מקברייז, בדמות מכתב הנחזה כשייך לחברת מקברייז בדבר שינוי פרטי חשבון (ר' ל"א-17, נומ' 347). למכתב זה נמצא העתק זהה בדיסק הקשיח אשר פורק ממחשב ASUS שהיה במשרד. יש לציין אף את קיומם של שרידי שימוש באתר AMEN המלמדים על יצירת דומיין הנחזה ככתובת של חברת מקברייז (ר' י"ז-3, א.נ. 16) ושל שני מכתבים מזויפים של חברות הסליקה אודות פתיחת חשבון עבור מקברייז, אשר נמצאו בהחסן נייד שנתפס בכספת שבבית המשיב 2 (ר' י"ז-68 א.נ. 32, י"ז-68 א.נ. 21) וכן דוח האזנה ותיעוד חזותי מתוך הדירה שברחוב יוסף לפיד מיום 25.2.16 בעת ששהה בה המשיב 2 בלבד, המתעדת שיחת טלפון שבה נמסרה כתובת מייל של חברת אלדי (ר' כ"ד 1 - תקליטור, דו"ח צפייה ותמליל).

עצם תפיסת הטלפון הבלגי במשרד שנקשר לחברות בלגיות והמנותק מההחסן הבלגי, מנוגד לטענת המשיבים כי פרשת בלגיה אינה קשורה בהם כלל ועיקר.

17. נוסף על אלו קיימת אמרתו של המשיב 3 כי התקשר לחברת שאנל (מושא האישום הרביעי), למצער, תוך התחזות ובניסיון לאסוף מידע שיוביל להוצאת כספים במרמה (ר' הודעת המשיב 3 מיום 18.5.16, גיליון 10-11). גם עצם הקשר שנוצר עם שאנל - חברה בלגית, מנוגד לטענת המשיבים כי פרשת בלגיה אינה קשורה בהם.

18. מבלי לקבע מסמרות, יש בראיות החפציות לכאורה שבתיק החקירה, בדמות הטלפון הבלגי, ההחסן הבלגי, ההחסן הנוסף שנתפס בחזקת המשיב 2, המסמכים שהופקו מכונני המחשב, האזנות הסתר והנפח, בתוספת לגרסת המשיב 3, כדי להוות תשתית ראייתית לכאורית מספקת לצרכי מעצר. ראיות לכאורה אלו, קושרות את המשיבים למעשי המרמה ולניסיונות המרמה המיוחסים להם בגדר פרשת בלגיה. הטענות שהעלו המשיבים אינן גורעות מפוטנציאל ההרשעה הטמון בראיות אלו, שכן בשלב זה לא נמצא הסבר סביר להחזקתן במשרד בעיקר, המצוי בפיקוחם ובשליטתם ולאחר שהתרשמתי כי נוכחותם בו אינה תמימה בהכרח.

יכול והוכחתם של נתונים מסוימים, תיצור יסוד סביר לקביעה הסתברותית לכאורית כי התקיים גם אירוע עובדתי נוסף, שלא הובאו לגביו ראיות ישירות. גם תשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מושתתת על ראיות נסיבתיות, עשויה להספיק לצורך מעצר עד תום ההליכים, מקום שיש בו מסכת רצופה של עובדות המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה (ר' בש"פ 1238/06 **אזערי נ' מדינת ישראל** (15.2.2006); בש"פ 5588/12 **ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל** (24.9.12); בש"פ 5046/05 **קאסם נ' מדינת ישראל** (23.6.05)).

19. המשיבים טוענים לניתוק בשרשרת הראיה ביחס להחסן הבלגי. נטען כי הזירה - המשרד, הייתה נתונה לפוטנציאל של זיהום ראיתי שכן היא נותרה ללא שמירה כך שכל אחד יכל להיכנס אליה. בהקשר זה, הפנו המשיבים להודעת מר שמואל כראדי - הבעלים והמשכיר המשרד מיום 31.5.2016 (עמוד 1 שורות 7-9), ממנה עולה כי לאחר יום 2.5.2016 הוא נכנס לדירה מבלי שהודיע על כך לאיש ואף נכנס אליה בשנית ביום 30.5.2016 על מנת לסדר ולתעד נזקים. מובהר כי תפיסת ההחסן הבלגי נעשתה ביום 8.5.2016 (ר' דו"ח חיפוש המסומן א-169) וניתן היה להיכנס למשרד מיום 2.5.2016 ועד לתפיסתו, כך שרק מטעם זה לא ניתן לקשר למשיבים.

20. בחנתי את טענת המשיבים בנושא זיהום הזירה והתרשמתי כי נכון לשלב דיוני זה, אין בה ממש. מר כראדי, תיאר כי מספר ימים אחרי מעצר המשיבים, פתח את דלת המשרד כדי לראות האם קיימים נזקים כלשהם, לא נגע בשום דבר וסגר את הדלת. הפעם השנייה בה נכנס למשרד, הייתה ביום 30.5.16, לאחר שההחסן הבלגי אותר על ידי המשטרה ביום 8.5.16. לבד מכניסותיו אלו, אף אחד אחר מטעמו לא נכנס למשרד באותו החודש והוא לא מבהיר קשר כלשהו הקיים בינו לבין ההחסן הבלגי (ר' הודעתו של מר כראדי מיום 31.5.16, גיליון 1 ש' 7-19).

בנוסף, מיקומו של ההחסן הבלגי בתעלת התקשורת שבמשרד, נקשר למודעותם הלכאורית של המשיבים, שעה שהוציאו מאותו מקום החסן אחר, כפי שניתן להיווכח מיומן העמדה מיום 2.5.16 (ר' תקליטור ותמליל כ"ד-72, כנזכר לעיל).

כמו-כן, יש לציין את טענת המשיב 3 בסעיף 13 פסקה שניה לתמצית טיעוניו בכתב, לפיה קשר את עצמו, לכאורה, להבאת ההחסן הבלגי למשרד, אותו קיבל מאחר. ברי כי טיעונים אלו אינם מתיישבים עם הטענה האחרת המשתמעת כי ההחסן הבלגי הוסלק במשרד על ידי אחר.

בנסיבות אלו, קשה לקבל בשלב מקדמי זה של הדיון, את ההנחה כי אחר מצא לנכון להסליק את ההחסן הבלגי דווקא במשרד ודווקא באותה תעלת תקשורת. בהינתן כי ההחסן הנושא את מסמכי איטליה למצער כגישת המשיבים במוצג כ"ד-72 האמור, נמצא בדיוק באותו מקום שבו נתפס ההחסן הבלגי, קשה עוד יותר לקבל בשלב זה את הטענה כי הזירה זוהמה וכי ההחסן הבלגי לא הוטמן על ידי המשיבים, או כי הוא איננו קשור אליהם. ככל שהמשיבים מרמזים כי הופללו על ידי אדם אחר שהטמין את ההחסן הבלגי בדיוק באותה תעלת תקשורת, טרם ניתן על ידם הסבר מספק לעניין זה.

למותר לציין, כי לא מן הנמנע שבהליך העיקרי תתבררנה טענות המשיבים ואף לזכותם. נכון לשלב זה, מקומן של טענות ההגנה להתברר בהליך העיקרי ואין בהן כדי להחליש את עוצמת התשתית הראייתית הלכאורית העולה מחומר החקירה המונח לפניי וכהלכה הפסוקה בנושא זה, לפיה: **"אין מקום להצגת ראיות הגנה לראשונה בהליך המתקיים בפני המותב הדן בבקשת המעצר - להבדיל מראיות לכאורה המצויות בחומר החקירה - וכפי שציין בית המשפט קמא בצדק, המותב השומע את ההליך העיקרי הוא זה המופקד על שמיעת ראיות שני הצדדים ועל קיום החקירות הנגדיות לגביהן. עם זאת, גם בשלב המעצר אל לו לבית המשפט להתעלם מראיות לכאורה התומכות בגרסת ההגנה ובייחוד בגרסת אליבי שמעלה נאשם, אם כי אין לצפות כמובן שבית המשפט ידרש בשלב המעצר לשמיעת עדות או לקיום חקירה נגדית"** (ר' בש"פ 5324/15 לוז נ' מדינת ישראל

((16.8.2015)).

21. המשיבים בחרו להתמקד בחסר נטען שבחומר החקירה ולגישתם, לא קיימות ראיות אובייקטיביות לכאורה ברמה הנדרשת להוכחת עבירות המרמה שהושלמו, כטענת המבקשת. המשיבים סבורים כי טענתם זו מתחזקת לנוכח גרסאות המשיב 3 והאיטלקים, לפיה נעשו רק ניסיונות מרמה, מחוץ לפרשת בלגיה, ולא התקבלו כספים כלשהם בפועל. הודגש כי אין בנמצא ראיות כהאזנות סתר ונפח, תצפית או עדויות, הקושרות את המשיבים לפרשת בלגיה. הובהר כי במרבית התקופה שבה בוצעו מעשי המרמה הנטענים (נובמבר 2015 עד מרץ 2016), לא נערך תיעוד בתצפיות, מצלמות או האזנות סתר וזאת על אף שנערכו האזנות נפח מיום 25.2.2016 עד 13.3.2016 (ר' קלסר יומני עמדה המסומן ל"ה). לגישת המשיבים, עצם העובדה שלא נקלטה במועדים אלו ולו שיחה אחת הקשורה במרמה, מלמדת כי מעולם לא ביצעו את עבירות המרמה המיוחסות להם.

המשיבים הוסיפו וטענו, כי לא אותרו כספים בחשבונות הבנק בהם הופקדו כספי המרמה כנטען. צוין כי להערכת המבקשת, הכספים נמצאים ככל הנראה בסין, אך בחשבון הבנק בסין שם קיימת יתרה אפסית ולא ברור מיהו בעל אותו חשבון, כמו גם שאין פרטים היכולים לקשור את המשיבים לחשבון זה או לכספים שהיו בו (סכום של כ-150,000 יורו שהתקבל ביום 14.12.2015). עוד נטען, כי אין בנמצא ראיה לפיה המשיבים ניהלו את החשבונות השונים בפולין ובסלובקיה. בהקשר זה הפנה המשיב 1 גם לגרסתו של המשיב 3 בחקירתו, שם צוין כי כספים לא נכנסו לחשבונות אלו (ר' חקירת המשיב 3 מיום 5.5.2016, עמוד 13).

בנוסף הודגש, כי אין בחומר החקירה כל שיחת טלפון שביצע מי מהמשיבים, או ראיה אחרת כי התחזו לאחרים במטרה "לעקוץ" חברות בחו"ל. נטען כי לא ניתן לייחס למשיבים את זיוף המסמכים או את שליחת המיילים שבאמצעותם בוצעו מעשי המרמה, בהעדר בדל ראיה בחומר החקירה לעניין זה. עוד נטען, כי לא עולה מחומר הראיות שהמשיבים הם שהקימו את כתובות המייל המזויפות ואין כל הוכחה להיותם בעלי החשבונות בחו"ל אליהם הועברו לכאורה כספי המרמה. המשיב 1 הוסיף וטען כי לא ניתן לקשרו באופן ישיר למסמכים שנתפסו במשרד בו הוא עבד יחד עם המשיבים האחרים רק מעצם תפיסתם בו.

22. דין של טענות אלו, להידחות בשלב מקדמי זה של הדיון, מבלי לקבע מסמרות בנושא.

אין לחדד קיומם האפשרי של מעורבים אחרים בביצוע העבירות המיוחסות למשיבים. זוהי הנחת היסוד של המאשימה שבנוסף, מייחסת למשיבים את ביצוע העבירות, לכאורה, בצוותא חדא. במסכת עבירות המרמה הנטענות, היו מעורבים גורמים נוספים שזהותם אינה ידועה עדיין ולא מן הנמנע כי הם נטלו חלק נכבד בביצוע העבירות דנן. אין צורך להראות ובמיוחד בשלב דיוני זה, את חלקו הישיר של כל אחד ואחד מהמעורבים בפרשות השונות.

ההלכה הפסוקה בעניין מבצע בצוותא קובעת, כי:

"אין הכרח כי המבצע בצוותא ישלים לבדו את כלרכיביההתנהגותהפליליתעלמנתשהפעולהתגבשלהעבירה" (ר' ספרו של י. קדמי, הדין בפלילים - חוק העונשין חלק ראשון (2004), עמ' 369-370; ע"פ 4693/01 מדינת ישראל נ' בביאזיב(24.07.02)).

עמד על כך כב' הש' עמית בע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל (12.1.11), בזו הלשון:

"הפסיקה המשילה את המבצעים בצוותא לגוף אחד דבעלזרועות שונות, כאשר לכל מבצע תפקיד משלול השלמת המעשה הפלילי להבדיל מן המסייע, תרומתו של המבצע בצוותא לעבירה היא פנימית וחלקו מהותי להגשמת התוכנית המשותפת... ביצוע בצוותא מניחתיאום בין הצדדים, חלוקת תפקידים מוקדמת, הכנה מוקדמת או תאונות מוקדם ... ולעיתים, אינצור בהיוועדות מוקדמת או בתאונות מוקדמת, ואף שותפות ספונטנית עושה עבריינים למבצעים בצוותא..."

בנוסף, בבש"פ 4720/15 בן משה נ' מדינת ישראל (28.7.15), כהפניית המבקשת, נקבע באופן התואם את העניין שמלפני, כך:

"אכן, לא כל הנסתר נגלו בשלב זה למשיבה ואף לא ברור מה חלקו המדויק של כל אחד מהעוררים בפרשה. המשיבה אישרה כי ככל הנראה היו מעורבים נוספים... גם אם היו מעורבים אחרים, וככל הנראה היו, אין בכך כדי לגרוע מחלקם של העוררים בפרשיות התרמית וההונאה".

23. מטעמים אלו, לא ניתן לקבל בשלב דיוני זה את טענת המשיבים כי בהעדר ראייה הקושרת אותם לשליחת המכתבים, לשיחות המרמה או ליצירת הדומיינים וחשבונות הבנק, יש לגזור חולשה בעוצמת הראיות לכאורה שהצטברו כנגדם.

24. גם טענות המשיבים בדבר קיומם של פגמים נטענים בראיות, קבילותן ומשקלן, יפות לבירור במשפט עצמו. המשיבים טענו לקיומם של פגמים בשרשרת הראיות, כפי שעולה, בין היתר, מדוח פעולה שנרשם כחודש לאחר תפיסת הפריט שממנו הופקו מסמכים (ר' דוחות פעולה מאת ה"ה קובי פורלייטר ודרור עמוס מיום 6.6.2016 ביחס לציווד שנתפס בחיפוש במשרד מיום 2.5.2016, קלסר מסמכים 2).

25. עוד נטען, כי צווי החיפוש לא כללו פירוט הטעמים שבגינם נעשה החיפוש שלא באמצעות שני עדים לחומר מחשב, כנדרש. כן נטען, לפסלות צו החיפוש שמכוחו בוצע החיפוש במשרד, שכן הצו הוצא באותו היום - 2.5.16, באופן המלמד כי נחתם בדיעבד, והחוקרים לא יכלו לצפות את השמדת הראיות שמכוחה ניתן הצו ובוצע החיפוש. נטען כי יש בכך כדי להשפיע על כל תפיסת המסמכים והציווד באותו החיפוש. נוסף על כך, טענו המשיבים כי הצו שמכוחו בוצע החיפוש ותפיסת הראיות יועד לרח' שער העמק 1 קומה 3, בעוד שהחיפוש והמעצר בוצעו במשרד המצוי, כזכור, ברח' המרכבה 8.

לעניין המסמכים שהופקו מחומרי המחשב (ר' קלסרי חומר מיצוי מחשב 1-5 וקלסר צווים), נטען כי החיפוש שבוצע בתוצרי ההפקה אינו חוקי, משלא בוצע על ידי חוקרי מחשב מיומנים כפי שנקבע בצו בית המשפט. עוד נטען, כי לא ניתן לומר בוודאות מהיכן כל מסמך המצוי בחומר הראיות באמת הופק. הודגש, כי אין די בציון החוקר מהיכן הופק כל מסמך בתוספת לסימון בראשי תיבות שמו של אותו חוקר, שעה שלא נעשתה הפניה למסמך המקור שהופק מתוך פריט המחשב. כן נטען, ל"חוסר סדר עצום" כך שבחלק מהמסמכים לא מופיע סימון מהיכן הופקו ובחלק אחר מופיעים פעם ראשי תיבות של חוקר אחד ובפעם אחרת ראשי תיבות של חוקר אחר. לצד זאת, נטען כי מספר הפריט ביחס להחסן הבלגי הרשום על מסמך שהופק על ידי מחלק מיצוי ראיות, אינו זהה למספר הפריט המסומן בטבלה אשר מוצמד לאותו החסן. כך, על פי דוח הפעולה של מר אבי בן ישי מיום 8.5.2016, שם מציין כי הדיסק און קי סומן כמוצג "אבי בן

ישי 1", אך בקלסר חומר מיצוי מחשב 1 (מסמך י"ז 14) מופיע כי בוצעה העתקה לפריט שסומן 78208231 שסומן "אבי בן ישי 1" על ידי קובי פורלייטר ממחלק מיצוי ראיות.

26. ככלל, המקום המתאים לבירור שאלת קבילות של ראיות הוא ההליך העיקרי ולא הליך המעצר (ר' בש"פ 5966/15 **אבו סאלח נ' מדינת ישראל** (6.10.2015)). רק כאשר ברור מראש כי מדובר בראייה בלתי קבילה בעליל וכי אין סיכוי להכשיר את קבילותה במשפט, לא יהא ניתן לבסס עליה מסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה. ככל שמדובר בראייה ששאלת קבילותה ניתנת לריפוי במשפט גופו, יש להעריך את מידת ההסתברות הקיימת להפיכתה של הראייה לקבילה (ר' בש"פ 1572/05 **זוארץ נ' מדינת ישראל** (10.4.2005)).

27. התרשמתי כי יש לראות במסמכים שנתפסו בחזקת המשיבים, בהחסנים הניידים ובטלפון הבלגי, כראיות קבילות לכאורה, תוך שימור טענות המשיבים למשפט עצמו (השווה: בש"פ 4667/12 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (28.6.12); בש"פ 2871/94 **פרץ נ' מדינת ישראל** (20.6.1994)).

28. ההלכה הנוגעת לפסילת ראיות שהושגו שלא כדין, אימצה את דוקטרינת הפסילה הפסיקתית, הקובעת כי על בית המשפט לאזן בין מכלול הזכויות והאינטרסים הרלוונטיים לשאלת קבילות של ראיות שהושגו שלא כדין. בין אלו, אינטרסים של הירידה לחקר האמת העובדתית, הלחימה בעבריינות, ההגנה על שלום הציבור ועל זכויות נפגעי העבירה, למול אינטרסים של הגנה על זכויות הנאשם ועל הגינות ההליך הפלילי וטוהרו. בנוסף, על בית המשפט להתחשב בנסיבותיו הייחודיות של כל מקרה ולהביא בחשבון את חומרתה של אי החוקיות שהייתה כרוכה בהשגת הראייה; את מידת ההשפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראייה שהושגה וכן את מידת הנזק מול התועלת החברתית הכרוכה בפסילת הראייה (ר' ע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התובע הצבאי** (4.5.06)).

29. מבלי לקבע מסמרות, הפגמים הנטענים לגבי דוחות הפעולה, אופן סימון המסמכים, חוקיות צו החיפוש והחיפוש שבוצע בהחסנים הניידים ובמחשבים שלא על ידי חוקרי מחשב מיומנים - אינם מלמדים כי מדובר בראיות בלתי קבילות בעליל, או כי מדובר בפגמים שלא יהא ניתן לרפאם בדיון עצמו. בשלב דיוני זה, לא נסתרה הפניית המבקשת, כי בצו החיפוש נזכרת גם כתובת המשרד, אף שבטעות נכתבה גם כתובת משרד אחר ברח' שער העמק. עוד הפנתה המבקשת לכך כי על גבי הצו כתוב כי ניתן לבצע את החיפוש "בכל מקום אחר שבאחזקתו או ברשותו" של המשיבים ששם מופיע על גבי הצו (ר' צו החיפוש, מסומן כ"ג-17) וכן להמתנת הבלשים שהגיעו למשרד לקבלת הצו וערכו את החיפוש רק לאחר שהתקבל (ר' דו"ח תכולה המסומן א'-38 ותקליטור המסומן כד-72). ביחס לסימון של ההחסן הבלגי, הבהירה המבקשת כי עקב שגגה, סומן ההחסן כפריט מס' 78208231, בעוד שלפני כן סומן כ- "אבי בן ישי 1" (א-169) וכפריט מס' 78220708. בדו"ח הפעולה המקדים של חומר הראיות צוין מספר הפריט השגוי ולצדו הסימון "אבי בן ישי 1" כאשר לא קיים מוצג אחר המסומן כ- "אבי בן ישי 1" מלבד ההחסן הבלגי.

עסקינן בטענות לגבי מידת החוקיות והסדר שיושמה באופן איסוף הראיות. מקומן של טענות אלו להתברר בהליך העיקרי כפי הכלל הנקוט בעניין. בשלב זה, לא התרשמתי כי מלפני פגמים הפוגמים בפוטנציאל הראייתי הגולמי שבראיות לכאוריות אלו.

30. גם טענות בדבר מהימנות, משקל, מחדלי חקירה וראיות מזכות, יפות לבירור במשפט עצמו. המשיב 1 הוסיף והדגיש כי באישום השני, המיוחס להונאת חברת אלדי, קיימים פגמים וסתירות במסמכים שהתקבלו מאת חברת אלדי בנוגע לסכומים שהועברו על ידה. בנוסף, כתובת ה-IP ממנה נשלחו המיילים המזויפים לחברת אלדי, לא נבדקה, למרות

שבדיקתה יכולה ללמד האם מיילים אלו נשלחו מאחת הכתובות המיוחסות למשיבים ולכן מדובר בראייה מזכה שלא נבדקה.

לעניין האישום השני, הפנה המשיב 2 למסמכי הגשת תלונה מהם עולה קיומם של שני חשודים בשם אדריאן ינוביאק ודימיטרי גיליאן, בעוד שבתלונה עצמה צוין כי מי שביצע את ההונאה הוא אדם המכיר את המערכת של שתי החברות המעורבות באישום זה.

בנוגע לאישום השלישי, הפנה המשיב 1 למסמכים שהתקבלו מחברת מארס, המלמדים שמעשי מרמה דומים לא יוחסו למשיבים מישראל וכתובת ה-IP נרשמה על שם אדם אחר בשם לאריבי אזאדין שהוא רשום גם כבעל הדומיין המתחזה לחברת אלקטרולוקס ונטען כי יש בכך כדי להטיל ספק באישומים המיוחסים למשיבים. הודגש כי אותו לאריבי אזאדין, חשוד בעבירה דומה על ידי משטרת מחוז שלראו וכן קיומם של מסמכים שמועד יצירתם אינו תואם את המועדים שבהם בוצעו העבירות המיוחסות למשיבים.

אשר לאישום הרביעי, נטען כי חברת אי סי אי פריס אקס אל לא העבירה כספים לחברת שאנל לאחר שזיהתה שמדובר במייל מזויף, כך שלכל היותר מדובר בניסיון הונאה בלבד. המשיב 1 מפנה לשתי הודעות דוא"ל - מסמכים 000304 ו-000928 מתוך קלסר ל'2.. מנגד, קיימים מסמכים לפיהם אכן נעשתה העברת כספים כמתואר בכתב האישום (ר' ל'1, 822-916). המשיב טוען כי לפי מסמכים אלו העברת הכספים נעשתה לחשבון של מיכאלה מורניו ואלברט אריק טואיל כך שאין המדובר בחשבון השייך לו או שהוקם על ידו. בהינתן כי חברת אי סי אי פריס אקס אל אכן העבירה, לכאורה, כספים כתוצאה ממעשי המרמה, הגם שכספים אלו הועברו לחשבונות הרשומים על שם גורמים אחרים, אין בכך כדי לגרוע מעוצמת הראיות הלכאוריות המונחות לפניי. מסמכים התואמים את מעשי המרמה שהובילו להוצאת הכספים מחברת אי סי אי פריס אקס אל, נתפסו בידי המשיבים וסבורני כי לשלב זה, די במסמכים אחרונים אלו כדי לגבש את הרף הראיתי הנדרש גם ביחס לאישום זה. אין במעורבות אחרים כדי לגרוע ממעורבותם הלכאורית של המשיבים במעשים המיוחסים להם. וההסבר לשתי הודעות הדוא"ל אליהן הפנה המשיב 1 הוא כי בשלב מסוים זיהו נציגי החברות כי מדובר בהונאה.

אשר לאישום החמישי, הפנה המשיב 1 למסמכים המסומנים 000370, 00400, 00599, 00615 המלמדים כי מי שהתחזה לנציג חברת אקזונבל והודיע על שינוי מספר החשבון, הנו אישה. עוד נטען כי כתובת ה-IP בהן נעשה שימוש, רשומות על שם חברת פרטנר-רשתות סלולריות בישראל, בעוד שאין כל ראיה הקושרת כתובות אלו למי מהמשיבים ומי שרשום כבעליהם של שמות הדומיינים, אינו מהמשיבים.

המשיב 1 הוסיף וטען בנוגע לאישום השישי, כי המסמך המסומן 000057, פרוטוקול מספר 100577/2016 מלמד כי כתובת ה-IP שבה השתמש שולח המייל המזויף לחברת אלקטרולוקס, שייך לחברת נטוויז'ן ישראל, אך כתובת IP זו לא אותרה על אף שאיתורה עשוי לעלות כדי ראייה מזכה. הוא הדבר, אשר למספר הטלפון ששימש לביצוע השיחות אשר זוהה כמספר ישראל השייך לחברת "אורנג'", אך לא נעשתה בדיקה לשם איתורו, על אף שאיתורו עשוי להוות ראייה מזכה. עוד הפנה המשיב 1 לפרוטוקול מס' 100804/2016 המלמד כי בתקופה הרלוונטית, פוטרו או הועברו מתפקידם 57 עובדי חברת מדיה מרקט ואחד מהם עזב קרוב לתאריך 31.10.15 למרות שתקופת ההודעה מראש

הסתיימה בסוף 2015 אך הוא ביקש להימנע מלסיים את התקופה וגם לא סיפק הסברים לכך. נטען כי עובדים אלו לא נחקרו למרות שהדעת נותנת כי דווקא להם יש יתר גישה למידע הקשור בחברה, לעומת גורמים חיצוניים. בהקשר זה, הפנה המשיב 1 לעדותה של גב' נסרי ג'מיה, ממנה עולה כי לא יכול להיות שהחשוד ידע "את הסכם ברוטו של 76,458.776". בנוסף, נטען כי שמות הדומיינים בהם נעשה שימוש, התגלו כקשורים לאותו לאריבי אזאדין, להבדיל מהמשיבים.

31. כידוע, בשלב בחינת שאלת קיומן של ראיות לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים, אין בית המשפט נזקק לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות גלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הראייתית (ר' בש"פ 8087/95 לעיל; בש"פ 4306/09 אבו ואסל נ' מדינת ישראל (4.6.2009); בש"פ 2745/11 אברמוב נ' מדינת ישראל (28.4.2011)). בש"פ 4692/06 אלמוגרבי נ' מדינת ישראל (20.6.2006). יוצא כי, על מנת לקבוע קיומה של חולשה ממשית ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות לכאורה, יש להראות כי הסתירות הנטענות הן גלויות על פניהן באופן המקעקע את הגרסה כדי כך שלא ניתן לתת בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ר' בש"פ 352/11 איאסי ברי נ' מדינת ישראל (25.1.11)).

32. הסתירות הנטענות בנוגע לסכומים שבמסמכי חברת אלדי אינן מקעקעות את גרסת המבקשת באופן השולל אפשרות ליתן בה כל אמון, או כדי להציגה כמשוללת יסוד. ניתן הסבר לכאורי על ידי חברת אלדי, לפער בין הסכומים שנמסרו תחילה - 255,000 אירו ו - 1,320,000 אירו לבין סכום הנזק האמיתי - 794,175 אירו (ר' מסמכים 1028, 00186, 00707 כהפניית המשיב 1 בסעיף 133 לטיעוניו). לא מן הנמנע כי סתירה לכאורית זו תתברר בהליך העיקרי וההסבר הנוכחי ייחשב כהולם. אי ודאות ביחס לסכום ההונאה האמיתי אינו שומט את ליבת הראיות לכאורה או מחליש אותה, גם אם יכול שימצא נמוך מהסכום שננקב בכתב האישום. דין טענה זו להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

33. גם הטענות בנוגע לכתובת IP שלא נבדקה, כמו גם קיומם של חשודים אחרים - כלאריבי אזאדין או "דומיניק", מעורבות נשים בשיחות המרמה כוללנדה סיבולט ו-אן ואן דסל ובעלות אחרים על דומיינים שונים כמנקה קאמרה, לאריבי אזאדין וקפלי קריסטל - אין בהן כדי להחליש את עוצמת התשתית הראייתית הלכאורית. בשלב דיוני זה ומבלי לקבע מסמרות, התרשמתי כי האפשרות לאיתור כתובת ה-IP באופן שתוביל לחשוד נוסף, קיומם של נשים וחשודים אחרים המעורבים בעבירות המיוחסות למשיבים ואי חקירת עובדי חברת אלקטרולוקס, אינם בגדר ראיות מזכות כדי כך על מנת שתגבש חולשה בעוצמת הראיות הלכאוריות הקיימות.

34. אינני סבור כי מדובר במחדלי חקירה חמורים. יש להבחין בין מחדל לבין אי מיצוי הליכי חקירה וכידוע: "**בחינת טענה לקיומם של מחדלי חקירה אינה מבקשת לבחון אם ניתן היה לנהל את החקירה בדרך ... טובה יותר... אלא האם קופחו זכויותיו של החשוד ... על מנת לאפשר לו להתגונן כראוי...**" (ר' ע"פ 5104/06 בניירישלול נ' מדינת ישראל (21.5.07)).

35. היעדר איתורו של ה-IP והיעדר חקירת עובדי חברת אלקטרולוקס ומעורבים אפשריים נוספים, אינם מגיעים כדי מחדל היורד לשורשו של עניין הגורע מזכותם של המשיבים להתגונן כראוי ושמורה זכותם להעלות את טענותיהם לפני המותב שידון בתיק העיקרי. למעלה מן הצורך, אציין כי מדובר בכתובת IP של אישום בודד מהמכלול המיוחס למשיבים ואין לכחד מהאפשרות שאיתור ה-IP יוביל לחשוד נוסף שפעל בצוותא חדא עם המשיבים או כי ימצאו מעורבים נוספים בפרשה. הוא הדבר אשר לקיומם הידוע של אחרים המעורבים בפרשות המרמה השונות, שטרם נתפסו.

36. אשר לטענות נוספות שהעלו המשיבים, המשיב 1 טוען כי לא ניתן לקשור אליו את ההחסן הבלגי, משאין לו כל נגיעה אליו, משלא הוא "הסליק אותו" ומשהוא רואה לראשונה בחקירותיו את המסמכים שהופקו ממנו. לטענתו, הוא כלל לא ידע על קיומו של ההחסן הבלגי, לא ניתן להוכיח כי הוא שייך לו, או כי ידע על קיומו וכל מסמך שהופק ממנו לא ניתן לשייך אליו (ר' הודעת המשיב 1 מיום 27.5.2016 עמוד 3; וחקירותיו מהימים 18.6.2016 ו-24.5.2016). המשיב 1 הוסיף והפנה לדברים שמסר בחקירותיו ביחס למסמכים שנתפסו במשרד, לפיהם אינו מכיר אותם, רואה אותם לראשונה, אינו יודע של מי כתב היד שבהם ואין המדובר בכתב ידו (ראה חקירות 13 - 15 מהימים 27.5.2016, 1.6.2016 ו-3.6.2016). אשר למיילים הפיקטיביים, טען המשיב 1 כי אינו מכיר את אתר האינטרנט amenuטט שבו מסגרתו נטען כי יצר מיילים אלו וכן ציין כי לא פתח כל מייל פיקטיבי (ר' עמוד 4 לחקירתו מיום 1.6.2016).

בדומה לכך, טען גם המשיב 3 כי כל מעשיו הסתכמו בניסיונות מרמה בפרשת צרפת בלבד, אשר לא הבשילו לכדי מרמת החברות האירופאיות בפועל וכן כי מרמת החברות הבלגיות לא בוצעה על ידו או על ידי מי מהמשיבים. הודגש כי עמדתו זו מתכתבת עם העובדה כי אין בנמצא כל ראיות אובייקטיביות הקושרות את המשיבים לפעולות המרמה של החברות הבלגיות, כגון האזנות סתר. המשיב 3, כיתרת המשיבים, הוסיף והדגיש כי הראיה היחידה הקושרת את המשיבים למרמת החברות הבלגיות, טמונה בהימצאותו של ההחסן הבלגי בחזקתם.

גם טענות אלו, ככל טענות ההגנה, מקומן להתברר בהליך העיקרי גופו (ר' בש"פ 5324/15 הנ"ל). בשלב דיוני זה, לא מצאתי בגרסת המשיבים, אשר תתברר בפרשת ההגנה, כדי לגרוע מעוצמת הראיות לכאורה.

בנוסף, המשיב 3 טען, כי בחומר הראיות קיים מסמך (000553), המלמד על קיומו של אזרח צרפתי בשם סילבן שמידט אשר באמצעותו נפתחו חשבונות הבנק בפולין, צ'כיה וסלובקיה והוא מבוקש על ידי רשויות האכיפה הצרפתיות.

המשיב 2 הוסיף וטען, כי מחומר הראיות עולה שביום 24.2.16, נשלח מייל נוסף במסגרת ניסיונות המרמה, בעוד שכלל המשיבים היו עצורים. לגישתו, עובדה זו מלמדת על קיומו של אדם אחר המבצע את מעשי המרמה המיוחסים למשיבים, בשם לב שבחומר הראיות אין ראיה אחרת הקושרת את המשיבים לביצוע בפועל של מעשי המרמה המיוחסים להם, מלבד הימצאות המסמכים בחזקתם. עוד טען המשיב 2, כי העבירות המיוחסות לו בוצעו החל מחודש מרץ 2016, בעוד שבין התאריכים 26.3.16 עד 7.4.16, שהם המשיב 2 בארה"ב ובין התאריכים 14.4.16 עד 30.4.16, שהם באילת. כזכור, גם המשיב 1 העלה טענות ביחס להעדרו מקרבת המשרד במועדים רבים.

37. אין בידי לקבל גם טענות אלו בשלב זה. העובדה הלכאורית לפיה חשבון הבנק שאליו הועברו הכספים, נרשם על שמו של אדם אחר, או העובדה הלכאורית בדבר פתיחת החשבונות על ידי אדם בשם סילבן שמידט, אינה גורעת ממעורבותם הנחזית של המשיבים ומעוצמת הראיות לכאורה כלפיהם. אין זה מן הנמנע כי אדם המבצע מעשה מרמה כגון אלו המתוארים בכתב האישום, יעזר בחשבונות בדויים ובגורמים נוספים על מנת לטשטש את הראיות העלולות ללמד על מעורבותו. כך, אין בטענה בדבר קיומו של מעורב אחר הממשיך לבצע את העבירות בזמן שהמשיבים עצורים, או בעובדת הימצאות המשיבים 1 ו-2 באילת או בחו"ל בחלק מהמועדים שבהם בוצעו העבירות, לכאורה, כדי לגרוע מהראיות הלכאוריות הקושרות את המשיבים למעשים המיוחסים להם. גם כאן, מדובר בטענת הגנה, שדינה להתברר בפרשת ההגנה.

38. עוד נטען לשוני אינהרנטי בשיטות הפעולה המיוחסות למשיבים בפרשות השונות, באופן המחליש את עוצמת הראיות לכאורה כנגדם. המשיבים מציינים ובעיקר באמצעות המשיב 3, כי בפעולות המרמה שבוצעו כנגד החברות הבלגיות, נעשה שימוש, בין היתר, בהקמת חברות קש, בשמות דומיין הנקשרים לחשוד פוטנציאלי אחר - אותו לאריבי אזאדין, בשליחת הוכחת תשלום מזויפת תוך החסרה מכוונת של ספרה בודדת, לשימוש בצרפתית קלוקלת בחלק מן המכתבים ולביצוע שיחות הטלפון על ידי אשה. כך, בהשוואה לפרשות צרפת ואיטליה, ניסיונות המרמה, שם לא קיימים אותם המאפיינים. נטען כי יש בכך כדי לחזק את גרסת המשיב 3 לפיה בוצעו ניסיונות מרמה בלבד בפרשת צרפת אשר לא צלחו וכי מי שביצע את המרמה כנגד החברות הבלגיות, שונה בזהותו מהמשיבים.

39. לבד מכך שקיימות ראיות לכאורה אחרות הקושרות את המשיבים לפרשת בלגיה, כהחסן הבלגי, הטלפון הבלגי והקשר שיצר המשיב 3 עם חברת שאנל, הטענה לקיומם של הבדלים בשיטות הפעולה שבין הפרשיות השונות, מהווה טענת הגנה שאין בה, לכשעצמה ובשלב זה, כדי לגרוע מעוצמת הראיות הקיימות הקושרות את המשיבים באופן ישיר למעשים המיוחסים להם.

גם הטענה כי מעצם הודעות המשיב 3 והאיטלקים, יש לגזור ממצא לפיו המשיבים לא היו מעורבים בפרשת בלגיה, מהווה טענת הגנה, שתתברר בדיון בתיק העיקרי.

40. אציין כי שתיקת המשיבים ובעיקר זו של המשיב 2, מחזקת את הראיות לכאורה בכל שלוש הפרשיות. המשיב 2 טען כי אין לייחס לחובתו את שתיקתו במהלך חקירתו במשטרה. לדידו, שתיקתו באה על רקע עצת באת כוחו, בנימוק לפיו מטרת החקירה היא למלא חורים בראיות שאין בהן כדי להרשיעו וכי מדובר בחשדות כלליים. דחיתי טענה זו. הלכה פסוקה היא כי שתיקתו של נאשם בחקירותיו יכולה לחזק את התשתית הראייתית לכאורה שקיימת נגדו (ר' למשל בש"פ 3484/14 **מדינת ישראל נ' חיימוב**, (22.5.2014); בש"פ 3562/15 **בנמו נ' מדינת ישראל** (3.6.15); בש"פ 5588/12 **ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל** (24.9.12); לעניין שתיקה חלקית, המיוחסת למשיבים 1 ו-3, שבכוחה לחזק את ראיות המבקשת, ר' בש"פ 8386/13 **מולטקא נ' מדינת ישראל** (19.01.2014)). אין המדובר בשתיקה כראיה העומדת בפני עצמה. היא עומדת לצד חומר ראיות מהימן לכאורה שהצטבר כנגד המשיבים, המלמד כי לא מדובר בחשדות "כלליים", כטענת המשיב 2. המשיבים נחקרו על אודות החשדות המיוחסים להם ובחירתם לשמור על זכות השתיקה, מי באופן חלקי ומי באופן מלא, מחזקת את עוצמת הראיות הקיימות כנגדם.

41. אשר לחשבונות הבנק, לבד מקשירת המשיב 3 את המשיבים כולם גם לעניין זה בכל הנוגע לחשבון שבפולין, יש להבהיר כי המבקשת מציינת שמדובר בחשבונות שבשליטתם. נטען כי הוקמו חברות קש עבורן נפתחו החשבונות בחו"ל ומעורבותם הנחזית של אחרים בנושא מספקת את ההסבר המתבקש בשלב זה להיעדר ראיות ישירות הקושרות את המשיבים לפתיחת החשבונות, למעבר כספים בהם, לניהולם ולהיעדר תפיסת מספרי החשבונות הזרים במשרד (ר' מסמך א'120 בקלסר מסמכים 1).

42. לסיכום פרשה זו, בניגוד לטענות המשיבים, אין הכרח שתיקלט שיחה אחת מטעמם הקשורה בעבירות מושא פרשת בלגיה עובר למרץ 2016; אין הכרח שיימצאו מסמכים מזויפים בכתב ידם של המשיבים, דומיינים שהוקמו ומיילים שנשלחו מטעמם ואין הכרח שיימצאו כספים בחשבונות הזרים, נוכח שלא נסתר כי כספים יצאו מהחברות הבלגיות ושלא

ליעדס המתוכנן. ניתן לקשר את המסמכים שנתפסו במשרד באופן ישיר למשיבים ולא רק למשיב 1 כטענתו בסעיף 113 לטעונו רק מעצם תפיסתם במשרד בו עבדו. העובדה הנתענת שהמדובר בעבירות שמבוצעות לרוב גם על ידי עבריינים אחרים, אינה מחלישה מעוצמת הראיות לכאורה המיוחסת למשיבים עצמם. הפניה לשמות חשודים אחרים והשלמות חקירותיו שלא בוצעו עולה בגדר טענת הגנה ואינה מהווה מחדל השומט את הקרקע מתחת לראיות הקיימות. "חוסר הסדר העצום", אליו מפנה המשיב 1 בהתייחסו לראיות בכלל ולאלה שהוטחו בו בחקירותיו בפרט, יכול להירפא במהלך הדיון. כך וכדוגמא, דוח התפיסה מיום 9.5.16 מאת אריק שרוני (ר' קלסר מסמכים 1) בו לא מופיע כיצד מסומנים 9 מסמכים של החברות הבלגיות שרומו שנמסרו לו מאת המשטרה הבלגית התואמים לחלק מהאישומים מושא פרשת בלגיה. גם בהינתן אי סדר מסוים בראיות, אין בכך כדי להוביל לממצא בדבר חולשה בהן. אין חולק של ממש כי כל המסמכים שהוטחו במשיב 1 בחקירותיו הופקו מהמשרד שבהחזקתו. מר שרוני הוא עד תביעה, חזקה שייחקר בדיון ויבהיר את הנושא. אף אם "השיטה" לא הומצאה על ידי מי מהמשיבים וקיימים נתונים בדבר ריבוי בקשות לשינוי נתוני חשבוניות (ר' מסמך 00605 ביחס ל - 50 בקשות שהתקבלו מצד ספקים שעומדים מול אינטרגאמה) - אין לגזור מכך מסקנה לכאורית, בשלב זה, כי חשודים אחרים הם אלו שביצעו את העבירות המתוארות בכתב האישום.

43. מכל המקובץ, נחה דעתי כי קיימת תשתית ראייתית מספקת הקושרת את המשיבים לביצוע העבירות המיוחסות להם בפרשת בלגיה.

פרשת צרפת - אישומים 8 ו- 10-14

44. בבחינת הראיות לכאורה הקיימות בתיק ביחס לפרשת צרפת וכהפניית המבקשת, בנוגע לאישום השמיני, קיימים מסמכים שהתקבלו מחברת גירונדינס וחברת קיה מוטורס, בדמות מכתב נושא לוגו חברת גירונדינס בדבר שינוי פרטי חשבון, תכתובות מייל בין חברת קיה למתחזה בשם סאוטר, נציג חברת גירונדינס וחשבוניות חברת גירונדינס עבור קיה (ר' כ"ז-10, נומ' 567). למסמכים אלו נמצאו העתקים זהים בדיסק הקשיח שהמשיבים פרקו ממחשב asus במשרד (להלן: "הדיסק הקשיח") ובהחסן הנייד שנמצא בכספת ביתו של המשיב 2 (ר' י"ז-4, י"ז-9, י"ז-3, י"ז-2). בנוסף, קיימת האזנת סתר שהתקיימה מטלפון שמספר 054-8834624 אשר נתפס במשרד (ר' מ-5; פריט מס' 78210458) ולהאזנה ותיעוד חזותי מתוך הדירה ברחוב יוסף לפיד מיום 25.2.16, בה נשמעת שיחת טלפון הכוללת התייחסות מפורשת לשמו של המתחזה בשם "סאוטר", בה בשעה שהמשיבים 2-3 נמצאו בדירה (ר' כ"ד 1, דו"ח צפייה ותמליל). בנוגע לאישום העשירי, קיימות חשבוניות של חברת L.F.P עבור חברת יורוספורט וכן מכתב הפניה של חברת L.F.P בדבר שינוי פרטי חשבון (ר' י"ז-2) וכן האזנת סתר מעמדת 332, שיחה 250 (מ-7), מטלפון 054-8834624 אשר נתפס במשרד, כאשר בהאזנה זו נשמע מתחזה לנציג חברת L.F.P המבקש לשלוח את פרטי חברת הסליקה בשם קפיטל פקטורינג. באישום האחד-עשר, קיימים מסמכים שהופקו מהדיסק הקשיח בדמות מכתב הנושא לוגו של חברת קרנאוס הממוען לחברת בוסטיק ועליו חתום מר אגאמט, בדבר שינוי פרטי חשבון (ר' י"ז-4) וכן שרידי מיילים של אתר חברת amen אודות פתיחת דומיין מתחזה לחברת קרנאוס (ר' י"ז-3 א.נ.19). באישום השנים-עשר קיימים מכתב מחברת האולוט לחברת אפרוליס בדבר שינוי פרטי חשבון, מכתב מחברת הסליקה המאשר פתיחת חשבון עבור חברת האולוט, אשר הופקו מהדיסק הקשיח וכן מסמכי פתיחת חשבון בנק בפולין שבו צוין אותו מספר חשבון שאליו ביקשו המשיבים לשנות את העברת הכספים (ר' כ"א-5). כן קיימת האזנת סתר, עמדה 329 שיחה 3 ממספר טלפון שמספרו 054-8834741 אשר נתפס במשרד, כאשר בהאזנה זו מזדהה הדובר בשם מרטין ומבקש את תהליך שינוי פרטי החשבון. באישום השלושה-עשר, קיימים מסמכים שנתפסו בדיסק הקשיח, בדמות מסמך חברת הסליקה המעדין על

פתיחת חשבון עבור חברת אקסנס וסקה (ר' י"ז-2, א.נ.6), מסמך מחברת אקסנס לחברת סקה בדבר שינוי פרטי חשבון, הנושא חתימתו של אדם בשם בויה (ר' א.נ.33), שתי חשבוניות של חברת אקסנס עבור חברת סקה וכן האזנת סתר, עמדה 332, שיחה 317 מטלפון שמספרו 054-8834624 אשר נתפס במשרד (ר' מ-14), בה מזדהה מר בויה מחברת אקסנס ומזכיר סכומים מדויקים לאלו שצוינו בחשבוניות שנמצאו בדיסק הקשיח. באישום הארבעה-עשר, קיימים מסמכים הנושאים סמלי חברת טיוטה שעניינם שינוי פרטי חשבון בנק (ר' י"ז-4), שרידי מייל מאתר חברת amen בדבר פתיחת דומיין מזויף הנושא את שם חברת טיוטה (ר' י"ז-3, א.נ.11), מסמכים לפיהם נוצר חשבון מייל מזויף, הנושא את שמו של עובד בחברת טיוטה (ר' י"ז 3 א.נ. 11-12), חשבונית חברת טיוטה עבור חברת אלטודיס, מכתב מזויף הנושא לוגו של חברת טיוטה וממוען לחברת אלטודיס בדבר שינוי פרטי חשבון ומכתבים מזויפים מטעם בנקים וחברות הסליקה על פתיחת חשבונות מזויפים עבור חברת טיוטה (ר' י"ז-2, א.נ. 23, 24, 25). עוד קיימות האזנות הסתר מעמדות 329, 330 ו-230, שיחות מספר 31,330,332 אשר בוצעו ממכשיר טלפון שמספרו 054-8834624 אשר נתפס במשרד, בהן נשמע דובר המתחזה לאדם בשם Beaune מחברת טיוטה ומבקש לוודא את פרטי הכתובת של משרדי טיוטה בפריז, מעדכן אודות שינוי פרטי החשבון ומשלוח מייל בנושא ומבקש לזרז את שינוי פרטי החשבון (ר' ל"ו-7, מ-18, ל"ז-19). במשרד נמצאו מסמכים כתובים בכתב יד, בהם מוזכרות החברות טיוטה ואלטודיס ופרטי המנהלים המוזכרים במסמכים ובהאזנות הסתר (ר' מסומן ישראל אוחיון 8 - מוצגים).

45. לצד זאת, קיימת ראייה לכאורית משמעותית נוספת, הקשורה בפרשת צרפת כולה, בדמות גרסת המשיב 3, הקושרת אותו ואת המשיבים כולם לביצוע העבירות המיוחסות להם בפרשה זו, תוך הדגשה כי ביצעו אך ורק עבירות ניסיון כלפי חברות צרפתיות.

46. המשיב 3 אינו כופר בקיומן של ראיות לכאורה בפרשה זו. המשיב 1 טען, כי לבד מהודעתו של המשיב 3, אין ראיה הקושרת אותו לאישומים אלו. הבהרתי לעיל קיומן של ראיות לכאורה שעצם הימצאותן במשרד, קושר את המשיב 1 לפרשת צרפת. עוד נטען כי בשלב זה, לא ניתן לעשות שימוש בהודעת המשיב 3, אלא אם יבחר להעיד בפרשת ההגנה. כידוע, קבילותה של הודעת שותף כראיה נגד שותפו לאותו כתב האישום, תלויה בשאלה האם אותו שותף יבחר להעיד במשפט. ככל שהשותף מוסר ההודעה יבחר להעיד, ניתן להגיש את הודעתו כראיה. לפי הגישה הנוהגת בדבר קבילותה של הודעת שותף באותו כתב אישום במסגרת הדיון בראיות לכאורה, רק אם ברור מראש כי מדובר בראיה שאינה קבילה ואין סיכוי להכשיר את קבילותה במשפט, לא ניתן לבסס עליה מסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה. אולם, ככל שמדובר בראיה ששאלת קבילותה ניתנת לריפוי, יש להעריך את מידת ההסתברות הקיימת להפיכת הראיה לקבילה ובמקרה: **"שיש פנים לכאן ולכאן, רשאי בית המשפט להסתמך עליה"** (ר' בש"פ 1572/05 **זוארץ נ' מדינת ישראל** (10.4.05); בש"פ 6343/05 **מנסור נ' מדינת ישראל** (30.5.05)). בבש"פ 1572/05הנ"ל, נקבע כי:

"בחינת הפוטנציאל הראייתי של הודעות שותפים לכתב האישום מצדיק, דרך כלל, ובלא נתונים לסתור, הערכה מסתברת כי השותפים יעידו להגנתם שהרי כך הוא מטבעם של דברים. אין זה בגדר ציפייה טבעית במהלך הטבעי והרגיל של הדברים, כי אדם המואשם בפלילים ימלא פיו מים ולא יציג גרסה להגנתו, מה גם ששתיקתו עשויה לפעול נגדו בתנאים מסוימים. כך הדבר במיוחד כאשר מדובר באישומים בעבירות חמורות. מהערכה מסתברת זו כי שותפים יעידו להגנתם במשפטם נגזרת הנחה נוספת לפיה צפוי וסביר הוא, דרך כלל, כי ניתן יהיה להציג את הודעותיהם במשטרה אגב מתן העדותם, ולהשתמש בהן כחומר מפלילי כנגד שותפם למשפט".

47. בנסיבותיו הלכאוריות של המקרה הנדון ומבלי לקבע מסמרות, לא ניתן לומר ברמת סבירות גבוהה כי המשיב 3

יבחר שלא להעיד במסגרת פרשת ההגנה. המשיב 3 סיפק גרסה סדורה לחוקריו בגדרה העלה טענות הגנה לא מעטות ודומה כי לא בנקל יבחר לוותר על גרסתו שבה אחז עד כה. לפיכך, לא מן הנמנע כי ניתן יהיה להגיש את הודעותיו כראיה מטעם המבקשת.

48. בנוגע לאישום השמיני, טען המשיב 1, כי, המסמך שמספרו 00541 מיום 26.5.16, שעניינו תלונה של קיה מוטורס ממנה עולה מעורבותו של אדם בשם סילבן שמידט, לא הוטח בו, במהלך חקירתו ולכן נפגעה זכות הטיעון המוקנית לו באופן שיש בו כדי למנוע את השימוש בראיות הרלוונטיות. ראיות אלו, מצויות בתיק החקירה וזכותו של המשיב לעיין בהן לא נפגעה, מבלי לקבע מסמרות, לא התרשמתי כי ניתן לגזור מכך קיומו של מחדל או פגיעה בזכות המוקנית למשיב, באופן המגיע כדי פסלות מובנית של הראיה. בנוסף, לא מדובר בטענה שיש בה כדי ללמד כי הראיה בלתי קבילה בעליל ומשכך, ראוי שהדיון בטענה זו יישמר לתיק העיקרי (ר' בש"פ 4667/12 ובש"פ 2871/94 הנ"ל).

49. בנוגע לאישום העשירי, הפנה המשיב 1 למסמך מספר 001154 מטעם משרד המשפטים הצרפתי, המלמד שחברת יורוספורט השיבה כי לא בוצע כל ניסיון הונאה כנגד ליגת הכדורגל המקצועית בשם יורוספורט. המשיב 1 סבור כי לא ניתן להבין מתשובה זו האם חברת יורוספורט מאשרת כי בוצע כנגדה ניסיון הונאה, אם לאו. סבורני כי גם טענה זו תוכל לשמש את המשיב 1 בפרשת ההגנה ומכל מקום, אין בה כדי להפחית מעוצמת הראיות לכאורה כנגד המשיב 1.

50. אשר לאישום האחד-עשר, לבד מהטענה כי אין ראיה הקושרת את המשיב 1 לאישום זה, נטען כי מחומר הראיות עולה כי חברת בוסטיק לא הגיבה למכתב המזויף שנשלח אליה, לכן לא יהיה ניתן להוכיח את עובדות האישום. המשיב 1 הוסיף וטען לקיומה של סתירה בין הודעתו של מר פסקל מחברת בוסטיק (ר' מסמך מספר 001169), ממנה עולה כי קיבל הודעת דוא"ל ושיחת טלפון ביום 23.3.16 כחלק מניסיון ההונאה, בניגוד לטענת המבקשת לפיה השיחה בוצעה ביום 21.3.16. גם כאן, סבורני כי אין בטענה זו כדי להפחית מעוצמת הראיות לכאורה שבתיק החקירה המלמד על פוטנציאל להביא להרשעת המשיבים באישום זה. הסתירה הנטענת אינה נחזית ככזו שיש בה כדי לקעקע את גרסת המבקשת או את יתרת הראיות ולא מן הנמנע כי ימצא לה הסבר במהלך הבירור הראייתי שבמשפט גופו (ר' בש"פ 352/11 הנ"ל; בש"פ 6982/10 **אריב נ' מדינת ישראל** (6.10.10)).

51. בנוגע לאישום השנים-עשר, טען המשיב 1 כי הראיות היחידות הקיימות בידי המבקשת, הן שיחת טלפון שלא ידוע מי הדוברים בה ושליחת הודעת דוא"ל שאין לאחריה כל בירור מצד מי מהמשיבים. כן נטען, שמסמכים רלוונטיים לאישום זה לא הוטחו במשיב. גם לטענה זו, סבורני כי די בחומר הראיות אליו הפנתה המבקשת, כדי להראות פוטנציאל להרשעת המשיבים וכפי שהבהרתי בדיון בפרשת בלגיה ובאישום האחד-עשר, אין באי הטחת המסמכים הרלוונטיים לאישום זה, כדי להביא לפסילת הראייה לכאורה בשלב המעצר.

52. אשר לאישום השלושה-עשר, הפנו המשיבים 1-2 למסמכים המלמדים על מעורבותו של חשוד נוסף בשם אדריאן יוביאק ועל קיומו של IP בישראל, ממנו התנהלה שיטת פעולה דומה. כן נטען שמסמכים אלו מתייחסים גם לניסיון ההונאה של חברת מארס ו- אי.איי.ג'י בעוד שהמשיבים לא הואשמו בהונאה חברות אלו. מכאן, טוענים המשיבים 1-2 כי מסמכים אלו מלמדים על שיטה זהה וכשם שהונאת החברות מארס ו- אי.איי.ג'י לא יוחסה להם, כך נכון לנהוג גם לגבי החברות סקה ואקסנס, מושא האישום השלושה-עשר, שם המסמכים מלמדים על אותו IP ועל אותו אדם שביצע את

העבירות. עוד הודגש, כי מסמכים אלו מלמדים על ניסיונות לבצע מעשים דומים בתקופה שבה היו המשיבים עצורים, מבלי שהייתה להם אפשרות לבצע מעשים שכאלו ובכך נשללת האפשרות שהם אלו שביצעו את ניסיונות המרמה המיוחסים להם. המשיב 1 הוסיף וטען גם כאן, כי מסמכים רלוונטיים לא הוטחו בו במהלך חקירתו.

53. כפי שקבעתי לעניין טענות דומות שהועלו במסגרת פרשת בלגיה לעיל, אינני סבור שיש בטענות המשיבים כדי להפחית מעוצמת הראיות שבתיקן החקירה. ראיות לכאורה המלמדות על קיומם של שותפים או מעורבים נוספים, אינן גורעות מהראיות לכאורה הקושרות את המשיבים עצמם לביצוע העבירות. הוא הדבר אשר להיות המשיבים עצורים בתקופה שבה בוצעו חלק מהמעשים הקשורים לעבירות אלו. בהינתן שהעבירות מושא כתב האישום מאופיינות בביצוע בצוותא חדא, תוך מעורבות אחרים שטרם נעצרו ותוך חלוקת תפקידים נחזית ופעולות המבוצעות במקומות שונים בעולם ובמקביל - אין בטענה זו כדי לסייע למשיבים בשלב דיוני זה.

54. בנוגע לאישום הארבעה-עשר, הפנה המשיב 1 לכך כי החברות המעורבות באישום זה לא הגישו תלונה. לא ראיתי לנכון לזקוף לחובת המבקשת בשלב זה הכרח כי החברות המעורבות יגישו תלונה. לצד החסר, קיים רף ראיתי נדרש לשלב זה של הדיון.

55. מכל המקובץ, שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע המשיבים את עבירות הניסיון מושא פרשת צרפת ובעוצמה הנדרשת לשלב המעצר.

פרשת איטליה (אישומים 15 - 20)

56. הראיות המרכזיות בפרשה זו הן מסמכים מזויפים שנתפסו במשרד ותכנם תואם את ניסיונות המרמה המיוחסים למשיבים, את תוכן השיחות שהתבצעו בין האיטלקים לבין החברות השונות ואת תוכן גרסאות האיטלקים. מהודעות האיטלקים, נלמד כי המשיבים גייסו אותם בתיווכו של מר וייזמן, מכר של המשיב 1 (ר' הודעת וייזמן מיום 30.5.16 שו' 25-35, קלסר הודעות כללי, הודעות בונדי מיום 5.5.16 שו' 46-56, מיום 8.5.16 שו' 36-39, 46-60, מיום 10.5.16, עמ' 5; הודעות סונינו מיום 18.5.16 שו' 48-65, מיום 25.5.16 שו' 15-34, מיום 27.5.16 שו' 21-35, מיום 30.5.16 שו' 220-246, קלסר הודעות סונינו (ב2)). כהפניית המבקשת, נחזה, לכאורה, כי המשיבים העבירו לאיטלקים רשימה של חברות באיטליה והנחו אותם לאסוף מידע עליהן, לרבות שמות בעלי תפקידים ודרכי התקשרות איתן (ר' הודעות בונדי מיום 5.5.16 שו' 244-260, 297-299, שו' 423-433, שו' 468-471, שו' 404-511, מיום 8.5.16 שו' 102-114, שו' 126-132; מיום 1.6.16 עמ' 3-4 קלסר הודעות בונדי (ב1); הודעות סונינו מיום 18.5.16 שו' 108-172; מיום 24.5.16 שו' 494-516, מיום 27.5.16 שו' 53-83, מיום 2.6.16 שו' 34-39, שו' 404-416 ומיום 3.6.16 שו' 75-88 (קלסר הודעות סונינו (ב2))).

בנוגע לאישום החמישה-עשר, קיים החסן נייד אשר נמצא במשרד, הנושא חומר בקשר למרמת חברות באיטליה (להלן: "**ההחסן האיטלקי**", ר' א-38, דו"ח תפיסת מוצגים במשרד, פריט מס' 78209449). על גבי ההחסן האיטלקי, נמצא מסמך נושא לוגו חברת אקספרט הממוען לחברת טנטקה בדבר שינוי פרטי חשבון (ר' י"ז-67, מסומן שירלי לוי 14) וכן מסמך חברת הסליקה בדבר פתיחת חשבון עבור חברת אקספרט (ר' שירלי לוי 13). במסגרת האזנות הסתר, שיחה

133 (ר' לח-24) ושיחה 172 (ר' ל"ח-28), נשמע דובר המתחזה לנציג חברת טנטקה ומשוחח עם חברת אקספרט בנוגע לשינוי פרטי חשבון הבנק. בשיחה מס' 46 (ר' לו-8), נשמע הדובר מנציג חברת אקספרט. בנוסף, בונדי תיאר בהודעותיו כי שיחות אלו בוצעו על ידו בהנחיית המשיבים 1-3 ובפיקוחם (ר' הודעות בונדי מיום 205.16 עמ' 6 ומיום 3.6.16 עמ' 4-5). באישום הששה-עשר, קיימים מסמכים, האחד, מזויף נושא לוגו חברת ABinBev הממוען לחברת אאושן בדבר שינוי פרטי חשבון (ר' י"ז-67, מסומן שירלי לוי 20) והשני, מחברת הסליקה בדבר פתיחת חשבון עבור חברת ABinBev (ר' שירלי לוי 19), אשר נמצאו שניהם על גבי ההחסן האיטלקי שנתפס במשרד. בנוסף, בשיחה מס' 180 שהוקלטה במסגרת האזנת סתר, נשמע הדובר מבקש להגיע להנהלת חשבונות הספקים, כאשר בונדי אישר בהודעתו כי הוא הדובר שהתקשר והתחזה לנציג חברת ABinBev בשיחה זו (ר' הודעת בונדי מיום 3.6.16 עמ' 3.6.16-435-446). באישום השבעה-עשר, קיים מסמך מזויף של חברת הסליקה בדבר פתיחת חשבון עבור חברת מונדלז, אשר נמצא על גבי ההחסן האיטלקי שנתפס במשרד (ר' י"ז-67, שירלי לוי 1). עוד הוקלטו שיחות מס' 125 ו-127 (ר' ל"ח 21-22) במסגרת האזנות הסתר, בהן נשמעים הדוברים מבררים את כתובת חברת מונדלז ופרטי מנהליה. בשיחות נוספות שמספרן 186, 197 ו-306 (ר' ל"ח-30, ל"ח-32, ל"ח-48), נשמע הדובר מבקש להגיע למשרדי הנהלת החשבונות של חברת פאם תוך התחזות כנציג חברת קראפט מונדלז. בהודעתו של בונדי מיום 3.6.16 עמ' 333-353, שו' 370-41, שו' 454-474, הוא זיהה את עצמו, או את עמיתו סונינו, כדוברים בשיחות, תוך הבהרה כי הן בוצעו בהנחיית המשיבים ובפיקוחם. באישום השמונה-עשר, קיימים מסמכים מזויפים הנושאים לוגו חברת מארס הממוענים לחברת דיטה, אשר נמצאו על גבי ההחסן האיטלקי ועניינם שינוי פרטי חשבון ומסמך חברת סליקה בעניין פתיחת חשבון עבור חברת מארס (ר' י"ז-67, שירלי לוי 2,15; שירלי לוי 16). כן קיימת הקלטת שיחה מס' 204 במסגרת האזנת סתר (ר' ל"ח-34), בה נשמע הדובר מברר את פרטי מנהלי חברת מארס. סונינו הודיע שהוא הדובר בשיחה זו (ר' הודעת סונינו מיום 3.6.16 עמ' 149-166). בנוגע לאישום התשעה-עשר, קיימת חשבונית שהופקה עבור חברת דיינרס קלאב איטליה אשר נמצאה על גבי ההחסן האיטלקי (ר' י"ז-11, א.ג.19). בנוסף, קיים מסמך בכתב יד שנתפס בביתו של בונדי על גג מזגן הבית, הנושא את פרטי חברת דיינרס יחד עם פרטי המנכ"ל (ר' א-7, דו"ח חיפוש ותפיסת מוצגים). הפרטים המפורטים במסמך זה, זהים לפרטים המופיעים בחשבונית שנמצאה על גבי ההחסן האיטלקי. בנוסף, לפרטי חברת דיינרס צורפו פרטי חשבון בנק בפולין, והזיהו לפרטי חשבון הבנק שבו נעשה שימוש באישום מס' 14. בהודעתו, מסר בונדי תיאור על השיחות לחברת דיינרס וציין כי נחשף לתכתובות מייל בין המשיבים לבין חברת דיינרס. כן אישר את כתב ידו שבמסמך אשר נתפס בביתו, אך טען שפרטי החשבון לא נוספו על ידו (ר' הודעת בונדי מיום 3.6.16 עמ' 2-3). אשר לאישום העשרים, קיימים מסמכים בכתב-יד אשר נתפסו במשרד, כשעליהם פרטי חברת דיאדורה (ר' מסומן ישראל אוהיון 41); מסמך בצרפתית המכיל פורמט פנייה במסגרת שיחה טלפונית אגב התחזות לחברת דיאדורה, אשר נמצא על גבי מחשב 'אייסר' שנתפס במשרד (ר' א-38; י"ז-7, מסומן אופיר דורון 1; א-308) והקלטת שיחות 159 ו-200 (ר' ל"ח-26, ל"ח-33) במסגרת האזנת סתר, בהן נשמעים הדוברים כשהם מבקשים לאסוף מידע בדבר פרטי הנהלת החשבונות, תוך התחזות לנציגי חברת דיאדורה. בונדי, בהודעתו, זיהה עצמו כדובר בשיחה 200 המתחזה לנציג חברת דיאדורה (ר' הודעת בונדי מיום 1.6.16, עמ' 5).

57. המשיבים ממקדים את טענותיהם בפרשת איטליה בהדגשת סתירות בגרסאות האיטלקים ובעיקר מפנים לאינטרס ולמניע פסול הקיים לאיטלקים, במבוקשם לייחס למשיבים אשמת שווא, תוך ניסיון למלט עצמם מאימת הדין. נטען לסתירות מהותיות בהקשרים שונים. בנוגע לאופן שבו הכירו המשיבים את האיטלקים, נטען לקיומן של סתירות בדבריו של בונדי, תוך הפנייה להודעתו מיום 8.5.16 עמ' 2 שו' 34 ואילך, עמ' 6 שו' 183 ואילך ולהודעתו מיום 25.5.16, עמ' 4 שו' 78. המשיבים מציינים, שבתחילה מסר בונדי כי התלווה לסונינו שפגש את חברו הצרפתי בכיכר בנתניה ושם הכיר להם גם את המשיב 1, בעוד שלאחר מכן טען שהיה מפגש מקדים בין המשיב 1, סונינו וחברו הצרפתי ואילו הוא פגש

את המשיב 1 רק יומיים לאחר מכן, כשלבסוף, אף טען כי הוא זה שהגיע אל המשיבים כדי לקבל מידע בלבד. הודגש, כי גם החוקרים הבחינו בסתירה זו והעירו על כך לבונדי, מבלי שניתן על ידו מענה ענייני. המשיבים הוסיפו וטענו לסתירה נוספת בין גרסתו של בונדי לבין גרסתם של סונינו ומר וייזמן, המלמדת על פגישה אחרת שבה בונדי לא נכח. המשיבים הוסיפו וטענו לקיומה של סתירה מהותית בתיאור השיטה על ידי האיטלקים. בעוד שבונדי תיאר שיטה המונה שני שלבים ושלוש תקופות, תיאר סונינו שיטה המונה שני שלבים בלבד. עוד נטען לקיומה של סתירה מהותית בדברי בונדי, בכך שבתחילה טען שעשה "טובה" למשיבים, בעוד שלאחר מכן הודה כי סוכם ביניהם על תמורה כספית. סתירה מהותית נטענת נוספת, מצויה בגרסתו של בונדי בנוגע לזניחת העיסוק בהונאת החברות. בעוד שבתחילה טען כי חיפש עבודה נורמלית, לאחר מכן שינה גרסתו וטען כי חשד שדבר מה אינו כשורה ולאחר מכן טען, שוב, שעזב באופן ספונטני. לגישת המשיבים, גרסאות אלו אינן מתכתבות עם מכלול הראיות המלמד כי בונדי לא עזב את העבודה שכן בביתו נתפסו מחשב מהעבודה וכן מסמכים שניסה להסתיר במדחס המזגן. גם לגבי עזיבת העבודה, הפנו המשיבים להודעתו מיום 20.5.16 בה טען כי הודיע למשיבים שברצונו לעזוב והמשיבים ביקשו שלא יעשה כן, בעוד שבהודעתו מיום 8.5.16 ומיום 10.5.16, הסביר כי לא הודיע למשיבים על עזיבתו. סתירה נוספת, כהפניית המשיבים, טמונה בהודעת בונדי לפיה הוא וסונינו עזבו לאחר מספר ניסיונות של מעשי המרמה, בעוד שסונינו מסר כי השניים עזבו לפני שליחת הודעות הדוא"ל באופן סדרתי. בנוסף, סונינו טען כי הוא ובונדי עזבו משום שראו שאין רווח בעבודה וגם כי רצו להקים חברה משלהם, בעוד שבונדי טען, כזכור, שעזב באופן ספונטני ומשום שחשד שדבר מה אינו כשורה. סתירה נוספת נטענת בגרסאות האיטלקים, בכך שסונינו מסר שהביא לבונדי את המחשב הנייד ואילו בונדי מסר שלקח אותו בעצמו מהמשרד. על כך הוסיפו המשיבים והפנו לסתירה נוספת בגרסתו של בונדי, המתבטאת בכך שטען, בתחילה, כי כלל עבודתו הסתכמה בחיפוש אינפורמציה אודות החברות ואילו לאחר שהושמעו לו השיחות שהוקלטו בהאזנות הסתר, הודה כי הוא זה ששלח את הודעות הדוא"ל עם החשבוניות מושא מעשי המרמה שמטרתם הסופית היא הוצאת כספים מהחברות המעורבות.

עוד נטען, כי מגרסאות האיטלקים לא ניתן לדעת באופן חד משמעי מי יצר את כתובות הדוא"ל המזויפות, מי יצר את המסמכים המזויפים ומי שלח אותם בפועל. מנגד, נטען כי עיון בהודעות האיטלקים מלמד כי תפקידם במסכת העבירות היה עיקרי ולא שולי כפי שניסו להציגו. המשיבים שבו וטענו כי מלבד מגמתם הבולטת של האיטלקים להפילם, אין בנמצא ראיות אובייקטיביות הקושרות אותם לעבירות אלו וביקשו לתמוך טענתם גם בהודעת המשיב 3, לפיה האיטלקים לבדם הם שאחראים על העבירות מושא פרשת איטליה.

58. מבלי לקבע מסמרות בנושא בשלב זה, התרשמתי כי אין בסתירות הנטענות על ידי המשיבים כדי לקעקע את גרסתם של האיטלקים כדי כך שלא יתאפשר לתת בה כל אמון. הסתירות הנטענות בגרסתם של האיטלקים, בנוגע לאופן שבו הכירו את המשיבים, תפקידם של כל אחד מהם, זהות הדמות המובילה והראשית וכן הסתירות בהשוואת גרסאותיהם זו לזו, קשורות בעיקרן לנושאים שאין בהם כדי לסתור את מעורבותם של המשיבים במעשים המיוחסים להם, כמבצעים בצוותא של האישומים מושאי פרשת איטליה. מעורבות זו שזורה כחוט השני בהודעותיהם של האיטלקים והיא נתמכת בראיות לכאוריות חיצוניות כמסמכים שנתפסו במשרד וכאלו שהופקו מההחסן האיטלקי. לא התרשמתי מקיומה של סתירה מהותית המפריכה, לכאורה, מעורבות נטענת זו. לא מן הנמנע, כי במהלך הבירור הראיתי שבהליך העיקרי, ימצא מענה הולם לסתירות הנטענות, אך בשלב מקדמי זה ניתן להתרשם מקיומו של גרעין קשה לכאורי בגרסאות האיטלקים.

גם הטענות בדבר המניע של האיטלקים והאינטרס המובנה הקיים להם להפללת המשיבים תוך הקטנת חלקם בפרשה, נוגעות למשקל ולמהימנות שיש לייחס להודעותיהם של האיטלקים ולכן מקומן לבירור בהליך העיקרי.

59. נוסף על אלו, טענו המשיבים כי המסמכים הקשורים לאישומי פרשת איטליה, לא הוטחו בהם בחקירתם במשטרה ובחלק מהאישומים חסרים פרטים מהותיים כגון מספרי חשבונות הבנק ששימשו למעשי המרמה, שמות חברות הסליקה המעורבות וכתובות המייל הפיקטיביות. דחיתי טענה זו בשלב הנוכחי של הדיון. כפי שכבר ציינתי, אין בהיעדר הטחת המסמכים בשלב החקירה המשטרית, כדי לשלול את קבילותם כראייה לכאורה ואין המדובר בראייה בלתי קבילה בעליל (ר' בש"פ 4667/12 הנ"ל). פרטים חסרים כמספרי חשבונות הבנק, שמות חברות הסליקה וכתובות הדוא"ל, אינם מחלישים את עוצמת התשתית הראייתית הלכאורית, נוכח שבשלב זה אין להידרש לראיות שאינן קיימות.

60. המשיב 3 הוסיף והפנה להודעתו של בונדי מיום 5.5.16 (עמ' 12 שו' 392-407), שבה תיאר כי ראה אותו רק שלוש פעמים וכי הוא מעולם לא נתן לו הוראות כלשהן. מכאן, מבקש המשיב 3 לגזור כי לא ביצע פעולות במסגרת פרשת איטליה ולכל היותר חלקו באישומים אלו היה מינורי. עוד טען המשיב 3, כי מגרסתו של בונדי עולה שהוא קיבל מרחב פעולה רחב ביותר, בין היתר בשל קשיי השפה וכן כי וידע היטב את מטרת מעשיו. מכך, מבקש המשיב 3 לגזור כי חלקו של בונדי בעבירות אלו, גדול יותר משל המשיבים. אין בידי לקבל טענות אלו בשלב מקדמי זה של הדיון. כפי שפירטתי לעיל, התשתית הראייתית הנוגעת לפרשת איטליה, קושרת את המשיבים כולם לאישומים אלו, כמבצעים בצוותא. הטענה כי חלקו של המשיב 3 בעבירות היה מינורי וכי לבונדי היה מרחב פעולה גדול, מקומה להתברר במסגרת פרשת ההגנה ולא במסגרת הליך המעצר, ככל טענות ההגנה. בהינתן כי מדובר בביצוע בצוותא, אין הכרח להראות כי המשיב 3 ביצע חלק מהותי דווקא בעבירות המיוחסות לו ודי כי נטל בהן חלק. לפיכך, אין בטענה זו, בשלב זה, כדי להחליש מעוצמת הראיות לכאורה המונחות לפניי.

61. מכל המקובץ שוכנעתי כי הוכח קיומו של רף ראיתי בעוצמה הנדרשת הקושר את המשיבים לביצוע העבירות מושא פרשת איטליה.

האישום ראשון - קשירת קשר להונאת חברות באירופה

62. הראיות לכאורה הרלוונטיות לאישום זה, כוללות למעשה, את כלל הראיות שנמנו בפרשיות בלגיה, צרפת ואיטליה, לעיל. הנדבכים המרכזיים בראיות אלו, כוללים את המסמכים הרבים, את כונני המחשב ואת ההחסנים הניידים שנתפסו בחזקת המשיבים. בנוסף, כוללות ראיות אלו את המסמכים שהתקבלו מהחברות האירופאיות, להם נמצאו העתקים זהים בחזקת המשיבים, כרטיסי סים וטלפונים ששימשו לביצוע שיחות המרמה, האזנות סתר ונפח שבוצעו מהדירות וממכשירי הטלפון שבחזקת המשיבים ותכנן תואם את המעשים המיוחסים להם, הודעותיהם של האיטלקים הקושרות את המשיבים לאישומים מושא פרשת איטליה ולחשבון הבנק ששימש לצורך האישום הארבעה-עשר שבפרשת צרפת, הודעת המשיב 3 הקושרת את המשיבים לאישומי פרשת צרפת, תיעוד המשיבים כשהם משמידים את המחשבים שבחזקתם, דנים באפשרות העתקת המרמה לחברות אמריקאיות תוך העלאת הצורך בשינוי פרטי בנקים והחלפת הצידוד הטכנולוגי ושלילת החסן נייד מתעלת החיפוש שבקיר המשרד. כל זאת מיד לאחר שהוקראה להם כתבה אודות דיווחים בצרפת על עבירות מרמה המבוצעות מישראל. נוסף לאלו, המשיבים שתקו בחקירותיהם, מי מהם באופן מלא ומי מהם

באופן חלקי.

63. כל הטענות שהעלו המשיבים ונדונו לעיל, רלוונטיות גם לבחינת הראיות לכאורה באישום זה ואין מקום לחזור ולהעלותן כעת. בהינתן שמצאתי קיומן של ראיות לכאורה בכל אחת מהפרשיות המיוחסות למשיבים בנוגע להונאת החברות בבלגיה, וניסיון הונאת החברות בצרפת ובאיטליה, פועל יוצא מכך, כי קיימות ראיות לכאורה בנוגע לקשירת הקשר להונאת חברות אלו. לפיכך, סבורני, כי די בראיות לכאוריות אלו כדי ללמד על סיכוי סביר להרשעת המשיבים בעבירה מושא האישום הראשון.

64. בשולי הדברים אציין כי אין לשלול, בשלב זה, את טענת המשיבים לפיה שיטת המרמה המתוארת קיימת כבר מספר שנים ולא הומצאה על ידי מי מהם. המשיבים תמכו טענתם בהפניה לבש"פ 4720/15 הנ"ל. המבקשת התייחסה למעורבות המשיבים ברשת מרמה מתוככמת ולא להמצאתם את שיטת המרמה, או לניהולם את אותה רשת. ככל שכיוונה המבקשת לייחס למשיבים את המצאת השיטה, ולא כך התרשמתי, יש בטענות המשיבים כדי להחליש במעט מהתחכום המיוחס להם.

אישום 21 - עבירות מס והלבנת הון

65. באישום זה מיוחס למשיבים קבלת רכוש אסור אשר מקורו בביצוע עבירות מרמה, זיוף והתחזות ביחס לפרשת בלגיה, לאחר שהקימו חברות קש במדינות שונות אותן רשמו על שם אנשי קש.

66. המשיב 3 טוען כי עובדות אישום זה נעוצות באותן חברות קש שנרשמו על שם אנשי קש, אך לגישתו השימוש באותן חברות קש נעשה רק בפרשת בלגיה, שלגביה טען כי אין לו כל קשר לנושא שכן מדובר במרמה שבוצעה ככל הנראה על ידי האדם ממנו נרכש ההחסן הבלגי (ר' סעיף 37 לעיקרי טיעוניו). במסגרת הדיון בפרשת בלגיה שוכנעתי אחרת בהתייחס למעורבותם הלכאורית של המשיבים בעבירות המרמה המתוארות בה. המשיב 3 מוסיף וטוען כי אין בחומר הראיות ולו בדל ראיה הקושר את מי מהמשיבים לפתיחת חשבונות הבנק או החברות מושא אישום זה וכל שמופיע בחומר הראיות הוא זה שהיה עוד קודם לכן בהחסן הבלגי. כבר ציינתי במסגרת הדיון בפרשת בלגיה את מעורבותם הנחזית של אחרים בכל החוליות המרכיבות את המעשים המיוחסים למשיבים, ההחסן הבלגי נקשר לכאורה למשיבים עצמם וכספים שיצאו מהחברות הבלגיות במרמה קשורים בחברות קש שנרשמו על אנשי קש וכן בחשבונות בנקים זרים, המהווים חלק מהשיטה בה היו מעורבים המשיבים לכאורה. המשיב 3 הוסיף וטען כי כבר כעת, יש לייחס אמון לגרסתו לפיה אין לו כל קשר לעניין, שכן מה לו כי יכחיש ידיעה על כל פרט מזהה בהקשר לחשבונות הזרים ולחברות הקש, שעה שהיטיב לשותף פעולה עם חוקריו ביחס לפרשת צרפת (ר' הודעתו מיום 5.5.16 בעמ' 4). לא מצאתי ממש גם בטענה זו, מבלי לקבע מסמרות באשר לסיכוייה בהליך העיקרי. לא ניתן לגזור ממצא לכאורי לפיו לא בוצעו עבירות שלא ניתנה לגביהן הודיה, רק משום שניתנה הודיה ביחס לביצוע עבירות מסוימות.

67. המשיב 2 ציין את הוראות הדין הרלוונטיות מחוק איסור הלבנת הון וטען כי אין תשתית ראייתית נדרשת לעבירות המרמה המיוחסות לו. חיזוקים לטענתו, ביקש למצוא בהיעדר רכוש וממון.

לא נסתר לעת זו כי העבירות המיוחסות למשיבים הן "עבירות מקור" שביצוע פעולות ברווחים הנובעים מהן מהווה עבירה של איסור הלבנת הון (ר' התוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון). הכספים שהוצאו במרמה מהחברות הבלגיות מהווים "רכוש אסור" בהיותו כזה שהופק בפשיעה. בחוק איסור הלבנת הון קיים איסור לעשות פעולה ברכוש שמקורו בפשיעה, כשמטרתה להסוות את מקורו הפלילי. העברת הכספים מהחברות הבלגיות לחשבונות הבנק השונים, שאינם של החברות הספקיות, מהווה הסתרה לכאורה של המקור הלא חוקי של הרכוש באמצעות ניסיון להטמעתו במערכת הפיננסית הלגיטימית. קיים אף איסור לעשות פעולה ברכוש שמטרתו למנוע דיווח כדי שיבוש משטר הדיווח שהוטל על הגופים הפיננסיים.

קבעתי כי קיימת תשתית ראייתית נדרשת ביחס לעבירות המרמה בפרשת בלגיה והעובדה כי המשיב 2 נעצר כשהוא חסר ממון ורכוש, כטענתו, אין משמעה היעדר מעורבותו הלכאורית בעבירות המיוחסות לו.

68. המשיב 1 טען כי אף אם התרחשו מעשי מרמה, לא ניתן לקשור אותם אליו כך שאין לומר כי ביצע פעולה כלשהי ברכוש אסור. משקבעתי כי קיימות ראיות לכאורה לקבלת כספים במרמה על ידי המשיב 1 או מי מטעמו, מתייתר הדיון בטענתו זו. המשיב 1 הוסיף וטען כי אין ראיה להיותו אחראי להקמת חברות קש, לרישום אנשי קש על חברות אלו, להעברת הוראה כזו או אחרת בנוגע לרכוש האסור שהתקבל כתוצאה ממעשה המרמה. כן נטען כי אינו מכיר את הגורמים הרלוונטיים, אינו יודע במה מדובר ואינו קשור לכך (ר' הודעתו מיום 3.6.16 עמ' 7 ו - 8). גם בהקשר זה, אחזור ואציין כי מעורבותם הנחזית של אחרים בנושא זה, כפי שציינה המבקשת במפורש בסעיף 2 לעובדות אישום 21 "בעצמם או באמצעות אחרים" - אינה מפחיתה מהקשרם הלכאורי של המשיבים לכלל הפעולות הנדרשות על מנת לכוון את מעשי המרמה, הזיוף וההתחזות הלכאוריים המיוחסים להם. אציין בהקשר זה את גרסת המשיב 3 המתאר פתיחת חשבון בנק באירופה. טענת המשיב 1 כי המדובר בהשערה, תתברר בדיון עצמו וכך גם משמעות הפנייתו לגרסת בונדי בחקירתו מיום 3.6.16 עמ' 7 ש' 224 לפיה כלל לא ידוע לו על חברות הקש, אנשי קש וחשבונות שנפתחו לשם העברת כספי המרמה.

68. לכאורה, המשיבים, בעצמם או באמצעות אחרים, עשו שימוש במסמכים שונים, על פיהם התבקשו החברות הבלגיות להעביר כספים לחשבונות בנק הרשומים על שם חברות קש בפולין ובסלובקיה. חברות אלו אינן רשומות על שם המשיבים (ר' מסמכים א' 292, א' 260 ו- ל' 16 בפרטי חברת הסליקה EPO3) ואף זאת, במטרה לכאורית ומבלי לקבע מסמרות, להסתיר ולהסוות את הבעלים האמיתיים של הרכוש האסור. לא נסתר בשלב זה כי גם העברת כספים לחשבונות בחו"ל, שאינם רשומים על שמות המשיבים, נועדה, לכאורה, להסוות את מעורבותם הלכאורית בהשגת הכספים ואת בעלותם הלכאורית בהם כרכוש אסור.

69. מכל אלו, לא נסתר לעת זו כי במעשיהם הנטענים, המשיבים ביצעו בצוותא חדא ולכאורה פעולות ברכוש אסור בשווי של 38,557,086 מיליון ₪ במטרה להסוות את מקורו ואת זהות בעלי הזכויות בו והסכומים שהועברו במרמה גבוהים מחצי מיליון ₪ בתקופה של 3 חודשים (ר' סעיף 4 והתוספת השניה לחוק איסור הלבנת הון). בנוסף, נחזה כי המשיבים לא הודיעו לפקיד השומה על תחילת עיסוקם זה, לא ניהלו ספרים, לא שילמו מקדמות, לא דיווחו על הכנסות ולא שילמו מס כנדרש, תוך שבכך גם סייעו לאחרים לחמוק ממס על הכנסות מעבירות מרמה.

70. מכל אלו, קיים רף ראיתי נדרש הקושר את המשיבים לביצוע העבירות המיוחסות להם באישום זה.

אישום 22 - הכשלת דיווחים לרשות להלבנת הון (כנגד המשיב 1)

71. המבקשת טוענת כי המשיב 1, בצוותא חדא עם אלי, ביצע פעולות ברכוש בסכום כולל של ₪ 1,220,070 במטרה להכשיל או למנוע דיווחים לרשות לאיסור הלבנת הון. המבקשת מבהירה כי עבירת הלבנת הון נוספת זו, התגלתה לה במסגרת חקירת שלוש הפרשיות השונות המתוארות בכתב האישום. נטען כי הראיות לאישום זה מתבססות על הודעות שותפיו של המשיב 1 לעבירה וכן על הודעות עדים לביצועה. המבקשת מפנה להודעות אלי כשותף מיום 4.5.16 עמ' 6-8; מיום 5.5.16 עמ' 2; מיום 26.5.16 עמ' 3-9 ו- 15-29; הודעת מר לוי מיום 26.5.16 עמ' 2-4 והודעות לירון שלו מיום 9.5.16 עמ' 4-5 ו- 7 ומיום 11.5.16 עמ' 6-8. עוד מפנה המבקשת להודעות העדים הנתמכות בהאזנות סתר מעמדה 170366 שיחות 3472, 3518, 3493 ו- 4154.

72. המשיב, מנגד, טוען, תוך חלוקת המתואר בכתב האישום לשתי העסקאות המפוצלות, האחת בסכום של 450,000 ₪ והשנייה בסכום של 250,000 ₪. ביחס לפיצול סכום של 450,000 ₪ נטען כי תפקידו של המשיב התמצה בכך שסייע בתרגום לרודי ובליווי בלבד. לא ברור למשיב 1 מדוע עסקה זו אינה מיוחסת לרודי כמי שהפקיד את הסכום האמור בידי אלי. המשיב 1 מפנה להודעת מר שלו מיום 11.5.16 - הבעלים של סעיף "צ'ינג' לי" ביקנעם, לפיה תיעד כל פעולה שבוצעה דרכו בכרססת הלקוח שביקש את ביצוע הפעולה. מובהר כי אין אזכור בכרססת הרשומה על שם המשיב ביחס לעסקה זו וסכום אותה עסקה מופיע דווקא בכרססת הרשומה תחת שמו של רודי. עוד מובהר, כי אין אזכור למשיב 1 בתיאורי מר שלו את עובדות המקרה (ר' עמ' 7-8 להודעת מר שלו). בנוסף, מפנה המשיב 1 לגרסתו של אלי, שבארבע הודעותיו ציין כי העסקה בוצעה עבור רודי וכי תפקידו של המשיב 1 הסתכם בליווי ובתרגום לאור קשייו של רודי בשפה העברית. לגישת אלי, המשיב 1 הסביר מה נדרש לעשות נוכח שליטתו הטובה יותר בשפה העברית והכסף התקבל מרודי. המשיב 1 מדגיש כי רודי מוזכר על ידי אלי בכל נדבך של העסקה וכשאל נשאל אם עלה בו החשד שמדובר בהתנהלות לא חוקית, ציין שכך אירע כאשר רודי פנה אליו, מבלי שהזכיר כלל את שמו של המשיב 1 (ר' הודעותיו מיום 5.5.16 עמ' 2 ומיום 26.5.16 עמ' 15). לגישת המשיב 1, מי שטרח להזכיר את שמו שוב ושוב במטרה ליחס לו חלק נכבד ממה שהיה לו בפועל היו דווקא חוקריו של אלי והמדובר במגמה לשוות למשיב 1 מעמד של "ראש הפירמידה" ביחס למעשה המרמה. באחת, המשיב 1 טוען כי המדובר בעסקה של רודי, אשר בוצעה בנוכחותו כ"מתווך טכני" - מלווה וכמתרגם (ר' גם הודעת המשיב 1 מיום 5.5.16 עמ' 2 ו- 4; הודעות אלי מהימים 4.5.16 (עמ' 6-8) ו- 26.5.16 (עמ' 3-7)).

73. השאלה אם תפקידו של המשיב 1 התמצה בתיווך טכני בין אלי לרודי, יפה אף היא לבירור במסגרת הדיון בתיק העיקרי בהיותה טענת הגנה. יש לציין את טענות המבקשת, לפיהן כוונתה להעמיד את אלי לדין בכפוף לזכותו לשימוע. לא נסתרה הפנית המבקשת, לפיה מהודעות אלי עולה כי המשיב 1 ולא רודי הוא שניהל עמו את כל השיחות ביחס להעברת שני הסכומים - 450,000 ₪ ו- 250,000, שיחות המלמדות על מודעותו הלכאורית של המשיב 1 כי ההעברות מתבצעות במטרה להכשיל את הדיווחים לרשות לאיסור הלבנת הון. די אם אציין בהקשר זה את דברי אלי לפיהם: "... אני הרגשתי שהנרי שולט יותר מתמיד, רודי היה סוג של אילם... בעסקה הזו רודי... ביקש, עם הנרי ביחד..."

(ר' הודעת אלי מיום 26/5/16 עמ' 5). לגישת המבקשת, אין בידיה די ראיות למודעות רודי להכשלת הדיווחים וזאת להבדיל מהמשיב 1. שמורות טענות המשיבים לעניין זה.

74. טרם הדיון בעסקה השנייה - פיצול סכום של 250,000 ₪, קיבלתי את טענות המבקשת לפיהן התחשיב הנכון של שתי העסקאות הוא סכום של 1,220,200 ₪. יש לתקן את טעות הקולמוס שבסכום המתואר בכתב האישום, כהפניית המבקשת. אכן, כטענת המשיב 1, המדובר באותם סכומים לגביהם נעשות שוב ושוב פעולות להכשלת דיווחים נטענת. עם זאת, לא ראיתי לנכון לקבל בשלב זה את גישתו, לפיה יש להתייחס לסכום של 770,000 ₪ בלבד. נחזה כי הגדרתה הרחבה של העבירה שבסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, מאפשרת התייחסות לכל אחת מהפעולות הללו כאל עבירה עצמאית, כך שלכאורה וכטענת המבקשת, אין מניעה לסכום את היקף הפעולות כולן.

75. המשיב 1 הוסיף וטען כי על אף שהודה בחקירתו שהמדובר בעסקה השייכת לו (ר' חקירתו מיום 4.5.16 עמ' 6), יש לייחס מספר הסתייגויות להודייתו. ראשית, משום שאלי הוא זה שהציע לפצל את סכום העסקה לשתי העברות שונות והוא זה שהיה האחראי הבלעדי על ביצוע העבירה, כמי שהדריך, כיוון ויעץ למשיב 1 מהי הדרך הטובה להפקיד את הסכום המבוקש, בעוד המשיב 1 נשמע כדמות מובלת, חסרת ידע וניסיון בתחום אשר נענית לכל הצעה מבעל המקצוע. מכאן, מבקש המשיב 1 לדחות את טענת אלי לפיה פעולת הפיצול נעשתה לבקשת הלקוח, טענה שאינה נתמכת בהאזנות הסתר שהוטחו באלי בחקירתו מיום 26.5.16 (ר' שיחה מספר 4154 מיום 15.4.16 עמ' 25 לחקירה; שיחה מספר 3493 מיום 5.4.16 עמ' 19 ושיחה מספר 3518 מיום 6.4.16 עמ' 21).

שנית, ביחס לסיכום הלכאורי של המשיב 1 מול אלי בכל הקשור לבדיקות רמת חשד הפקידה בבנק, תוך שנטען כי אלי הוא זה שהדריך את המשיב 1 כיצד לפנות לפקידה (ר' הודעת אלי מיום 26.5.16 עמ' 20 ושיחה מספר 3493 מיום 5.4.16).

76. מיוחסת למשיב באישום זה עבירה בצוותא חדא עם אלי. כנזכר, שלב הדיון במעצר אינו השלב המתאים לערוך בדיקה מדויקת ביחס לתפקידו של כל אחד מהמבצעים בצוותא, ככל שבדיקה שכזו כלל נדרשת. לא נסתרה מעורבותו הלכאורית של המשיב 1 גם בהקשר לעסקה זו. שאלות הקשורות במודעותו למהות המהלכים המתבצעים בעבורו כלקוח ואם היה אך כ"בובה על חוט" כטענתו והובל על ידי אלי, תתבררנה במסגרת פרשת ההגנה. אין די בשלב זה בהסבר שמוסר המשיב 1, כדי להחליש את הרף הראייתי ביחס לשני הסכומים מושא שתי העסקאות.

77. מכל המקובץ, קיים רף ראייתי נדרש הקושר את המשיב 1 לביצוע העבירה המיוחסת לו ולאלי.

אישום 23 - שיבוש מהלכי משפט והשמדת ראיות

78. הראיה המרכזית עליה נסמכת המבקשת היא תקליטור המסומן כד - 72 - האזנת נפח 16-674-I, בתימוכין בטענתה לפיה המשיבים פירקו כונני מחשב. המבקשת מפנה אף להודעת המשיב 3 מיום 5.5.16 בעמוד 7, שם מאשר כי המשיבים החלו לפרק מחשבים מחמת פחדם מפני חשיפה, לאחר שנודע להם תוכן הכתבה שהוקראה להם.

המבקשת טענה, מבלי שנסתרה בשלב זה, כי המשיבים 1 ו- 2 הוסיפו ופגעו בכונן מחשב שמשיב 3 ביקש לשמור ואף הביע תרעומת משראה את הפגיעה בו (ר' דקות 12:49 עד 12:57 בכ"ד-72).

79. בשלב זה, לא מצאתי ממש בטענות המשיבים, שהתייחסו בעיקר להלך הנפש הנדרש לשם הרשעה בעבירה מושא אישום זה. לגישת המשיבים, לא מתקיים בעניינם היסוד הנפשי הנדרש לפיו אדם המבצע עבירה של שיבוש מהלכי משפט יהיה מודע להתנהגותו, בתוספת לכוונה מיוחדת מצדו למניעה או להכשלה של הליך שיפוטי או חקירתי. מדובר בטענה שתתברר במשפט עצמו, אך כבר בשלב זה נחזה כי, לכאורה, המשיבים היו מודעים לתוצאה אפשרית של מעשיהם בדמות הליך חקירה ומשפט ולו לאור הפחד הנטען שאחז בהם לאחר שהוקראה להם הכתבה בעיתון על חקירת פרשת מרמה בצרפת.

80. המשיב 2 טוען כי המשיבים לא ידעו ולא יכלו לדעת על החקירה שהחלה מטעם רשויות האכיפה הבלגיים, כמהלך שהביא לפתיחת החקירה הסמויה בעניינם, ולכן לא יכלו לשבש תקינותו של הליך זה. אין המדובר בשיבוש לכאורי של מהלכי חקירה ומשפט הצופה פני עבר, אלא כזה הצופה פני עתיד, בדמות חשש לכאורי שהתגבש בליבם של המשיבים לאחר שנודע להם דבר הכתבה בעיתון. הראיות לפיהן המשיבים נחזים כמשתפים פעולה לשם הרס הזירה, נקשרות ביתר, לכאורה, לרצונם לשבש ראיות מאשר להיעדר צורך במחשבים.

81. המשיב 3 טען כי שבירת המחשבים לא נעשתה לצורך שיבוש מהלכי משפט אלא משום החלטת המשיבים להפסיק את פעולותיהם ולחדול משיטת המרמה בה נקטו, שמלכתחילה לא הניבה שום תוצאה. עם זאת, המשיב 3 מאשר כי שבירת המחשבים נעשתה משני טעמים: **"...אנחנו שברנו את המחשבים, כי ידענו שגם ככה אחרי פסח אנחנו נפסיק וכשינוי הראה לנו את ההודעה הזו על זה שיש את התרמית הזו, רק בכלל רצינו להפסיק עוד יותר מהר..."** (ר' הודעתו מיום 5.5.16 בעמ' 12).

82. המשיב 1 טען כי כל שנתפס במשרד שייך לאחרים - איבו וסילבה זרקה, כשהאחרון מסר לו את הציוד דרך אדם אחר וביקש, כטובה, שישמור עליו. מבלי לקבע מסמרות, הסברי המשיב בנושא בשלב זה, אינם מספקים. לא ברור מדוע נדרשה התנהלות אלימה לכאורה כלפי הציוד המשרדי. המשיב 1 אינו זוכר אם הוא זה ששבר את הציוד וגרסתו, לפיה מעשיו מתכתבים עם מבוקשו לנקות את המשרד לאחר שסילבה זרקה לא הגיע לאסוף את הציוד, מהווה טענת הגנה שתתברר בדיון עצמו (ר' הודעות המשיב 1, כהפנייתו, מיום 2.5.16 עמ' 2 עד 3; הודעה מיום 3.5.16 בתחתית עמ' 2; הודעה מיום 4.5.16 ראשית עמ' 2 ועמ' 3; הודעה מיום 5.5.16 עמ' 3 ואמצעית עמ' 8; הודעה מיום 8.5.16 ראשית עמ' 3; הודעה מיום 11.5.16 עמ' 2-3; הודעה מיום 19.5.16 עמ' 4 ש' 112, 120, 125 ו- 128; הודעה מיום 24.5.16 עמ' 23).

83. עוד נטען כי הראיות לא הושמדו בפועל וכי המבקשת הצליחה להפיק את כל המסמכים המצויים על גבי המחשבים, כך שלא בוצע שיבוש. מנגד, בניגוד לדעתו של המשיב 3 עולה כי נפגע כונן מחשב כחלק ממאמצי המשיבים לפרק את המחשבים שבמשרד, בעקבות הקראת הכתבה בעיתון (ר' הודעת המשיב 3 מיום 5.5.16 עמ' 7 וכן תקליטור ותמליל, כ"ד-72 החל מהשעה 11:45). אכן, כוונתם הנחזית של המשיבים לשרוף מחשב לא מומשה משום כניסת השוטרים למשרד, אך די במבוקשם לגרום לפירוק ולהרס המחשבים, כפי שאף נעשה ביחס לחלק מהם, כדי לכונן את הרף

הראייתי הנדרש באישום זה.

סוף דבר

84. לאור כל המקובץ, שוכנעתי כי הראיות הקיימות בתיק, מספקות כדי לעמוד ברף הנדרש בשלב הדיון במעצר המשיבים.

ניתנה היום, 27 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.

ארז יקואל, שופט